

פתח דבר

ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (התוועדות ה'תשמ"ז ח"ב עמ' 209), ש"כאשר נשמעת הטענה בעולם שספדו ספדייא וחנטו חנטייא – אזי יש לומר את המציאות האמיתית ע"פ תורה... ", הננו להגיש בפני עם ישראל בכלל, וקהל אנ"ש והתמימים בפרט, תדפיס מקובץ "לפקוח את העיניים" חלק שני, בו נעשה ניסיון ללקט תחת כפיפה אחת את הסיפורים מפי עדי ראיה שזכו לחזות בפני הוד כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח מאז הוצאת הקובץ הראשון בשנת ה'תשס"ז.

באחת משיחות הקודש (לקוטי שיחות חלק כ"ד ע' 6) מבאר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את גדרו של משה רבינו – נשיא הדור הראשון, כשהדברים מתייחסים בדרך ממילא לנשיא שבכל דור ודור עד לדורנו זה. "אלקות מתגלה ל"איש" למטה, נשמה בגוף" אומר הרבי שליט"א מלך המשיח, "ומתלבשת בו ביחוד נפלא עד בדוגמת משה שהוא "איש האלקים", איש שאפשר לראותו ולשמוע אותו".

מובן שדבריו הקדושים מתייחסים לגדר של הנשיא עצמו (שהוא מצד עצמו – נראה ונשמע) ולא לתוצאות הנראות בשטח הנקבעים ע"פ החושים שלנו, כפי שכבר נתבאר בארוכה במקומות אחרים. אך

יתירה מכך – בשנים האחרונות מתפשטת התופעה אצל רבים מבני ישראל שאכן זוכים לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח בעיני בשר, כשחלקם אף שומעים את דבריו הק' המופנים אליהם באותה הזדמנות, כפי שיווכח כל המעיין בסיפורים המובאים לקמן.

חשוב להדגיש כי אין במטרת קובץ זו להוכיח כי אכן הרבי שליט"א מלך המשיח חי וקיים בגוף גשמי כפשוטו ממש; אמונה זו היא מציאות הנקבעת על פי תורתנו הקדושה, ומבוארת בארוכה בשיחות הרבי שליט"א מלך המשיח. תוכן מפורט ניתן למצוא בספרים וקונטרסים שיצאו לאור בשנים האחרונות (ראה לדוגמא: הספר "עתה ידעתי", קונטרס "אמונה ללא פשרות", קונטרס "חי וקיים – התשובות לכל השאלות", קונטרס "יחי המלך המשיח" ועוד). מטרת הקובץ הנוכחי היא לעזור בחיזוק האמונה לאותם שכבר מודעים לעניין, אך מכיוון ש"אין עד נעשה דיין" בהיות שדבר שנראה לעין נהפך למציאות מוחשית (וע"ד ההבדל בין שמיעה לראיה), מוגש הקובץ לחיזוק האמונה הקיימת בלאו הכי אצל כאו"א מבני ישראל, ש"מאמינים בני מאמינים" הם.

הסיפורים המובאים בקובץ זה נכתבו בדיוק רב עד כמה שאפשר, ורובם ככולם לאחרי שמיעת הסיפורים מבעלי המעשה עצמם, כמובן שהשתדלנו לדייק בכל הפרטים. עם זאת הרי "שגיאות מי יבין" ונשמח לקבל הערות באם נפלו אי-אלו אי-דיוקים באחד הסיפורים.

תודתנו נתונה בזאת לבעלי המעשה ששמחו לשתף את קהל עם ישראל בסיפוריהם האישיים, ובמיוחד נתונה תודה למערכת עלון "שיחת הגאולה" – הגליון השבועי של ימות המשיח, על חלק ניכר

מהסיפורים שנלקחו מגיליונותיו.

בנוסף שלוחה תודתינו למערכת אתר חדשות חב"ד chabad.fm, שקובץ זה נדפס בסיועם.

בהזדמנות זו, פונים אנו לקהל הקוראים בבקשה, כי מי שבידו סיפורים נוספים שאומתו ע"י בעלי המעשה, שישלחם אל המערכת על-מנת לפרסמם בקובץ המורחב שיראה אור אי"ה, ובכך לקיים את הוראת הרבי שליט"א מלך המשיח לפרסם את הניסים של ימות המשיח.

אנו תקווה כי הוצאת קובץ זה תהיה ה"פעולה אחת" שתכריע את הכף, ותביא להתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעיני כל, "ומלך ביופיו תיחזנה עינינו" בגאולה אמיתית והשלימה תיכף ומייד ממ"ש ממש נאו!

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כ"ח ניסן ה'תשע"ז (תהא זו שנת עצמות) - ימות המשיח, קט"ו שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ברוקלין, נ"י.

להארות, הערות, וסיפורים נוספים:

lifkoachethaeinaim770@gmail.com

במקום הקדמה

יותר ויותר רואים משיח

התוועדות חסידית מאת הרב זמרוני זעליג שי' ציק

עדיין קשה להגדיר במדויק את התופעה, את גבולותיה ועוצמתה, אך באותה מידה תהא זו גם קלות ראש להתעלם ממנה, יותר ויותר אנשים מדווחים

בתקופה האחרונה, כי זכו לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח. מדובר בהתגלויות שהתרחשו בהקיץ ובעירנות מלאה, כשלעיתים הן כוללות דיבור ושיחה. אומנם מדובר בהתגלויות שהתרחשו בדרך כלל ליחידים, ובאופן של "נגלה ונכסה", אך ריבוי הדיווחים והעדויות, החתך החברתי הרחב של אותם שזכו לכך, התוכן ה"קרקעי" של אותם ההתגלויות, כל זה אינו מותיר ספק, אנו עומדים בפני תופעה.

קשה להבין מהו הגורם שמזכה את פלוני לראות, לעומת אלמוני שלא זכה לעת עתה להתגלות, אך העדר הבנת התופעה, אינו מצדיק

בשום אופן התעלמות ממנה.

מכל המגזרים

אחד המאפיינים הברורים של התופעה, היא אינה מוגבלת לקבוצה חברתית מסויימת. בין המדווחים ניתן למצוא רבנים, ראשי ישיבות, חסידים, ליטאים, כמו גם כאלה שלעת עתה אינם מוגדרים כשומרי מצוות. מכל הגזרים, אנשים, נשים ואפילו טף.

כמו כן, אין בתופעה הצמדות למקום מסויים. באותה מידה שהרב הלל פבזנר מראשי חב"ד בצרפת, זוכה לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח בבית רבינו שבבבל "770" (ב"הקפות" בתשרי תשס"ד, כשהגיש את ספר התורה לרבי שליט"א מלך המשיח), זוכה חב"דניק מהרצליה לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח בחדר המדרגות בביתו, כשהוא מרגיע אותו בהקשר לבעיה מסויימת, וכך אכן היה.

להתגלות כזו זוכה גם יהודי "מעמך" שנכנס לבית כנסת חב"ד בבת ים עיר הגאולה, מתיישב ללמוד, כאשר מולו הוא רואה לפתע את הרבי שליט"א מלך המשיח, היהודי שואל ואף נענה בתשובות ברורות. כך גם תלמידת "בית חנה" בירושלים הזוכה לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח במסדרון בית הספר, כשהוא מעיר לה אודות יחסה כלפי מורתה, ואף נותן לה דולר ברכה, הנוותר בידה! להבהרה שלא היה זה רגע של חלום, אלא מציאות ממשית.

שאיפתנו לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח, אינה נובעת מגעגועים לימי קדם, אלא בעיקר היא נושאת בחובה את הרצון העז לגאולה האמיתית והשלימה, התלויה באופן מוחלט בהתגלותו

המלאה והמושלמת.

להאיץ בנו

הוא ורק הוא, זה שינצח במלחמות הווי ויביא לכך שהגויים ימסרו לידינו מרצונם, את כל שטחי ארץ ישראל המובטחת, הוא זה שבונה את בית המקדש השלישי, יתקן את העולם כולו לעבודת ה', יפעל את תחיית המתים ויביא להתגלות עצמותו ית'.

העובדה שיש כבר היום את ההתגלות ליחידים, כאשר התופעה נמצאת במגמת עליה, צריכה להאיץ בנו "לעשות כל שביכלתנו": בלימוד תורה, נגלה וחסידות כולל ובמיוחד ענייני משיח וגאולה, קיום מצוות בהידור, פרסום בשורת הגאולה ובעיקר להוסיף בהתמסרות שלנו למילוי השליחות האחת והיחידה - הבאת הגאולה האמיתית והשלימה, ואת זה גופא מתוך ידיעה שהנה תיכף ומיד אנו זוכים להתגלות המלאה והמושלמת של הרבי שליט"א מלך המשיח לעיני כל ישראל והבריאה כולה, כאשר הוא בא וגואלנו גאולת עולמים עכשיו ממש.

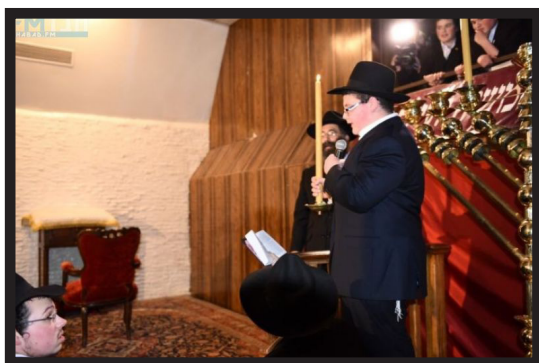
A photograph of a brick building at dusk. The building has a gabled roof and several windows, some of which are illuminated from within. A tree is visible on the right side of the frame. The sky is a deep purple. There are two white text boxes in the upper left corner and one in the bottom center.

בהיכל

מלכותו

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

המצילה שזכתה

חנוכה בבית משיח 770

בחנוכה ה'תשע"ב
נסעה הגב' רות
גבריאלי לבית משיח
770. במשך השנה
משמשת רות כאחות
מוסמכת בבית
הרפואה 'יולפסון'
בחולון, והיא לא

מכנה את עצמה כלל ועיקר כחסידה של הרבי שליט"א מלך המשיח,
וגם אורחות חייה אינם, בלשון המעטה, אורחות חיים דתיים.

ביתה תמר חנה, שהייתה עד לא מכבר רוכבת אופנועים מקצועית,
חזרה בתשובה ונהפכה להיות מקושרת בלב ונפש לרבי שליט"א מלך
המשיח וחסידת חב"ד נלהבת, והיא זו שדחפה אותה לנסוע לבית
משיח 770, במסגרת קבוצה מאורגנת של נשים הנוסעות לחגוג את
חג החנוכה ב- 770, על מנת לשהות מעט במחיצתו של הרבי שליט"א
מלך המשיח.

"האמת היא" סיפרה הגב' רות לאחר מכן, "שלמרות החזרה
בתשובה של ביתי, לא ראיתי את עצמי מתחברת לעניין. בית משיח

לפקוח את העיניים

770 לא עניין אותי כל כך, אך למרות זאת, לאחר לחצים רבים מצידה הסכמתי להצטרף אליה בתור חוויה ותו לא".

שנים ספורות קודם לכן, זכתה הגב' גבריאל לי להציל מאות יהודים ממוות בטוח בפיגוע נוראי. ומעשה שהיה כך היה:

היה זה בתקופת האינתיפאדה השנייה. הגב' גבריאל נסעה באוטובוס מהעיר אשקלון אל חולון, מקום עבודתה. לפתע עלה על האוטובוס אדם הלבוש במדי צה"ל ובידו הוא אחז תיק עור משובח ויוקרתו, מדגם 'גיימס בונד', ובנוסף, שקית עם חוטי תיל.

חושיה של גב' רות נדרכו באחת: אם הוא קצין בכיר בצה"ל, כפי שמעיד התיק היוקרתי, מדוע הוא עולה על אוטובוס, הרי אמור להיות לו נהג צמוד? ואם הוא רק חייל, מהו התיק הזה שהוא מחזיק בידו?! ובכלל, מה הקשר של חוטי התיל??!

מבט נוסף הבהיר לה, שנעליו של ה"חייל" הינם נעליים רגילות, ולא צבאיות...

מחשבות אלו, יחד עם המבט הרצחני ששכן בעיניו, הובילו את הגב' גבריאל למסקנה אחת ברורה: הוא מחבל!

מיד לאחר שירדה מהאוטובוס הזעיקה רות את כוחות הביטחון, שלכדו את המחבל ומנעו את הפיגוע הרצחני אותו הוא תכנן.

בחקירתו אמר המחבל, כי תכניתו הייתה לפוצץ מספר גשרים ב'נתיבי איילון'. רק עירנותה של הגב' גבריאל הצילה את מאות הנהגים שחולפים בכל רגע נתון על הגשרים הללו...

ונחזור לביקורה של רות בבית משיח 770 :

גב' גבריאלי ישבה בעזרת הנשים. להתפלל היא לא ידעה, ולכן היא אחזה בידה ספר תהילים וקראה את הפסוקים, בזמן שכל שאר הנשים והבנות בעזרת הנשים התכוננו לתפילה.

לפתע היא הריגשה צמרמורת בכל גופה. היא לא הבינה את פשר העניין, ולכן קמה והביטה אל הנעשה ב'זאלי' הגדול של בית משיח 770, אולי יש שם משהו מיוחד.

באותם רגעים בדיוק נפתח השביל לכניסתו של הרבי שליט"א מלך המשיח. מאות חסידים עמדו על מקומם, ושרו בקול רם את הכרזת הקודש 'יחי אדונינו' כשהם מפלסים דרך לרבי שליט"א מלך המשיח. רות הביטה על השביל, ולפתע היא רואה את הרבי שליט"א מלך המשיח צועד לכיוון בימת התפילה, כשהוא מעודד את שירת הציבור!

רק מי שמכיר את מנהגיו של הרבי שליט"א מלך המשיח יכל לתאר את מה שסיפרה הגב' גבריאלי ממה שראו עיניה, בעוד רות לא ראתה מעולם את הרבי שליט"א מלך המשיח, וגם לא ווידאו מתפילה כל שהיא...

כך גם בסיום התפילה, ביררה אצל ביתה מדוע הרבי שליט"א מלך המשיח צועד עד לקצהו המערבי של בית משיח 770, מכיוון שלא ידעה שקיימת שם דלת המובילה לכיוון חדרו הק'. לאחר בירור קצר אצל מדריכת הקבוצה נודע לה הדבר.

לפקוח את העיניים

גילוי זה לא היה חד פעמי, הוא נמשך במשך כל שמונת ימי החנוכה.

בתחילה לא רצתה רות לספר על כך לבנות הקבוצה. היא חששה שהסיפור יתקבל בחוסר הבנה ובלעג. רק לאחר עידודים נמרצים מביתה היא סיפרה זאת למספר בנות, ותגובתן החמה לסיפור עודדו אותה להמשיך ולספר זאת לעוד ועוד.

לאחר שחזרה ארצה, כתבה רות לרבי שליט"א מלך המשיח, וזכתה לתשובה מפורשת: **"באיחולי הצלחה וברכה שיהיו נאומיו דברים היוצאים מן הלב ונכנסים אל לב השומעים, להרבות דעתם את דעת ה', ולחזקם בקיום התורה והמצוות, ופרישת שלום לכל החבורה שיחיו..."** (אג"ק ח"ב ע' שכ"ב).

"זה רק בזכות שזכיתי להציל יהודים" טוענת רות בלהט; ואכן, היא הצילה מאות יהודים, וזכתה להתגלות גדולה מאוד...

(*"לחיות בעידן הגאולה" גיליון 456, שיחת הגאולה גיליון 895*)

התגלות בברכת כהנים

הרב גרשון פריד

מספר הרב גרשון שי פריד, שליח הרבי שליט"א מלך המשיח למגרשי הספורט:

לאחר שנים רבות בהם נבצר ממני לשהות בצילו של הרבי שליט"א מלך

המשיח בחודש החגים, זכיתי בחודש תשרי ה'תשע"ה להגיע לחצרות קודשינו, בית משיח 770.

בשכונת קראון הייטס מתגוררת ביתי שתחי', ובביתה שהיתי במהלך כל החודש, כאשר אני מקפיד לקחת איתי את נכדי לתפילות, להתוועדויות ולחלוקות השונות במהלך החודש.

בהגיע יום שמחת תורה, נעמדתי ביחד עם נכדי הקטן, שמתגורר בשכונת המלך קראון הייטס, בפירמידה המזרחית יחד עם כל הילדים.

והנה, בהגיע עת ברכת הכהנים אמר לי לפתע הנכד שהוא רואה כעת

לפקוח את העיניים

את הרבי שליט"א מלך המשיח! כפשוטו ממש, בעיניו הגשמיות! בתחילה, חשבתי שהוא צוחק או מדמיין, ולכן שאלתי אותו איפה הוא רואה את הרבי שליט"א מלך המשיח. ולהפתעתי הוא הצביע לי על מקום עומדו של הרבי שליט"א מלך המשיח בעת ברכת כהנים, מאחורי המדרגות המובילות לבימתו הק'!

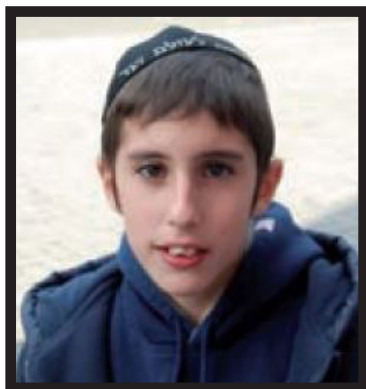
לאחר מספר רגעים הוסיף הילד ואמר לי שרק הוא רואה את הרבי שליט"א מלך המשיח. שאלתי אותו איך הגיע למסקנה הזאת, והוא ענה שבמקום בו הרבי נמצא, יש כמה אנשים שמפריעים לרבי שליט"א מלך המשיח בכך כשהם עוברים בצמוד אליו ממש, ולכן, הסביר לי, לא יתכן שהם גם כן רואים את הרבי שליט"א מלך המשיח.

כעבור מספר דקות אמר לי הנכד שעכשיו הוא כבר לא רואה את הרבי שליט"א מלך המשיח.

לאחר שחזרתי לארץ הקודש, סיפרתי את הסיפור בהתוועדות "בואכם לשלום" שנערכה בקריית חב"ד בצפת, בהשתתפות מאות מבני הקהילה, מה שגרם לחיזוק האמונה בחייו הנצחיים, ואף עורר עידוד וחשק מיוחדים בקרב אלו שלא זכו לטוס לרבי שליט"א מלך המשיח בזמן האחרון, לעזוב את כל עיסוקיהם וללכת לחזות באור פני המלך המשיח.

(יוראיתם אותו" ח"ב)

הם הכירוהו תחילה

הת' אלחנן אביעד

מידי שנה, בהגיע חודש תשרי, נוסעים אלפי חסידים, אנשים נשים וטף, לרבי שליט"א מלך המשיח, על מנת לשהות בדי אמות שלו, בבית משיח 770 במשך החודש.

עצם הנסיעה אליו, מראה לכל באי עולם ש"על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם

קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד", היות והרבי שליט"א הוא הוא המלך המשיח, שעליו נאמר פסוק זה.

כשנמצאים שם, ב-770, בטוחים בביטחון גמור שעכשיו ממש זהו רגע ההתגלות. אצל כל מי שמגיע ל-770, מופרך לגמרי שמשיח לא יתגלה עכשיו לעיני בשר הגשמיות שלנו.

בין אלו שזכו להגיע לבית משיח 770 לחודש תשרי ה'תשע"א היה החייל בצבאות השם אלחנן אביעד, שיחד עם אחיו הגיע לחסות בצילו של הרבי שליט"א מלך המשיח, ושהה במהלך החודש במסגרת קעמפ "מחנה משיח".

לפקוח את העיניים

לקראת ההתוועדות הגדולה של הרבי שליט"א מלך המשיח בשמחת תורה, שנערכה באותה שנה בשבת בראשית, טיפס אלחנן על העמוד שבמרכז 770, ממול למקום מושבו של הרבי שליט"א מלך המשיח בעת ההתוועדות. מולו, בחלק האחורי של בימת ההתוועדויות, הוקמה הפירמדה שעליה עומדים חיילי צבאות השם במהלך ההתוועדות.

זמן מה לאחר שהחלה ההתוועדות, שם לב הת' מענדי איבערט, שהיה מפקדו של אלחנן בקעמפ "מחנה משיח", שאלחנן בוכה ללא הרף. מענדי לחש מיד למדריך שלצידו: "99 אחוז שהוא רואה את הרבי שליט"א מלך המשיח עכשיו. גם אחי [ראה עמ' 15 בקובץ זה] בכה בדיוק כך כאשר הוא זכה לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח!".

לאחר ההתוועדות חזר אלחנן לקבוצתו בקעמפ "מחנה משיח". הוא לא סיפר מאומה לחיילים או המפקדים על אשר אירע בעת ההתוועדות, אך הוא החל להתנהג בצורה מוזרה מהרגיל.

הת' דניאל הושיאר, שהיה אף הוא מפקד בקעמפ, ניסה לשוחח עימו כדי לעודד את רוחו, עד אשר באמצע השיחה נפתח אלחנן וסיפר את אשר ראו עיניו:

בעת ההתוועדות, סיפר אלחנן, כאשר הקהל זעק "רבי תתגלה", הוא ראה לפתע את הרבי שליט"א מלך המשיח במקומו הק', כשהוא מעודד עם ידו בחזקה את שירת החסידים. המחזה נמשך דקות ארוכות, וגם כאשר הקהל עבר לשירת "יחי אדונינו" המשיך הרבי שליט"א מלך המשיח לעודד במרץ.

בדיוק ברגעים אלו נשמעו ב-770 קריאות "הצלה", וחובשים רצו

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הלוך ושוב. מישהו בקהל שעמד מתחת לעמוד החליט שאלחנן מפריע לתנועת החובשים, וניסה למשוך אותו כלפי מטה. אלחנן נלחם איתו בכל כוחו ולא נתן לו להזיז אותו. הוא ידע שאת הרגעים הללו אסור לו להפסיד.

לבסוף, ראה אלחנן את הרבי שליט"א מלך המשיח "שולח" לו נשיקה, בדיוק כמו בווידאו המפורסם מתהלכות ל"ג בעומר, וזהו. יותר הוא לא זכה לראות את פניו הקדושים.

(שיחת הגאולה גיליון 818)

בוודאי! הרי ראיתי אותו...

הישבילי לרבי שליט"א מלך המשיח

בחודש תשרי
ה'תשע"ו,
הגיע לרבי
שליט"א
מלך המשיח
הרב יוני
שי יצחק,
משלוחי הרבי

שליט"א מלך המשיח לעיר קריית מלאכי. יחד איתו הביא הרב יצחק את אחד ממקורביו, יהודי החובש לראשו כיפה סרוגה.

לאחר מספר ימים בהם נכחו שניהם בכל אחת מן התפילות במנייניו של הרבי שליט"א מלך המשיח. הרב יוני יצחק התפלא על כך שהלה אינו שואל אותו מאומה על אמונת החסידים בחייו הנצחיים של הרבי שליט"א מלך המשיח, אמונה שמתבטאת בעשיית הישבילי המפורסם ובהכנת מקומו של הרבי שליט"א מלך המשיח לתפילות.

בעקבות זאת, הוא החליט לפנות אליו מיוזמתו ולהסביר לו את מהותה של אמונת החסידים בחייו הנצחיים של הרבי שליט"א מלך המשיח ובנצחיות הנהגותיו הק', ואת מהותו של השביל לקבלת פני

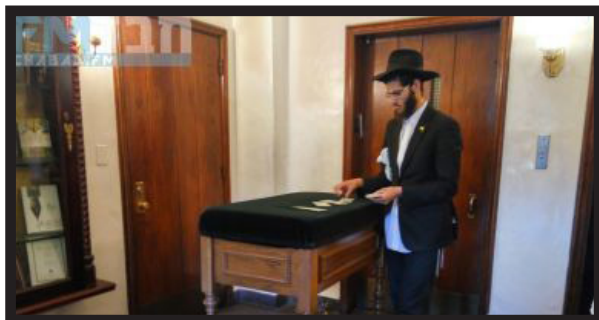
משיח צדקינו.

תוך כדי שהוא מאריך בדיבורו על כך שהרבי שליט"א מלך המשיח עובר בשביל המלוכה כפשוטו ממש, הגיב המקורב בפשוטות: "ברור שהוא עובר, אפילו ראיתי אותו!".

הרב יצחק הביט בו מופתע, "באמת?" הוא שאל, "אתה ראית את הרבי שליט"א מלך המשיח?". והוא סיפר: "ביום הראשון שהגענו הבטתי על השביל, ולפתע ראיתי מרחוק את הרבי שליט"א מלך המשיח מתקרב לכיוון בימת התפילה. ראיתי אותו בבירור ממש, אפילו צבטתי את עצמי כדי להיות בטוח שאיני הוזה. כשהרבי שליט"א מלך המשיח התקרב יותר, הסתיר לי אותו לפתע מישהו, ויותר לא זכיתי לראות את פני קודשו", חתם את סיפורו המדהים.

(יוראיתם אותו" ח"ב)

בדיוק באותו יום

חלוקת השטרות לצדקה בימי ראשון

יום ראשון, ג'
תמוז ה'תשס"ח.

גברת אסתר
סימה מהעיר בית
שמש עומדת יחד
עם ביתה שרה
בת ה-12 בפתח

בית משיח 770 בניו יורק, בהמתנה להכנס למבוא הכניסה, "ההול"
המפורסם, שם, כמידי יום ראשון, מתקיים מעמד חלוקת השטרות
לצדקה של הרבי שליט"א מלך המשיח.

הבן יוסף יצחק, הלומד בישיבה ב-770, הזכיר להן אודות חלוקת
הדולרים של הרבי שליט"א מלך המשיח, עת בה גם נשים יכולות
לבוא אל המלך ולבקש ברכות בכל המצטרך, ובעיקר - לדרוש את
התגלותו המיידית של הרבי שליט"א מלך המשיח תיכף ומיד ממש.

עם יציאתן ניתן היה לראות על פניה של שרה התרגשות בלתי רגילה.

שרה פנתה אל אמה, וביקשה ממנה רשות לחזור שוב פנימה ולבקש
את ברכתו של הרבי שליט"א מלך המשיח בעבור חברתה ובני
משפחתה. אותה משפחה הייתה זקוקה לברכה באופן מיוחד עבור

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

בנם הקטן, שמזה מספר שנים עדיין לא למד להוציא מפיו מילים, למרות שהרופאים לא ראו כל בעיה.

גם לאחר יציאתה בפעם השניה, ניתן היה לראות על פניה את אותה התרגשות מיוחדת, אך נדמה היה שהיא מסתירה משהו...

רק לאחר מספר שעות היא החליטה לשתף את אחיה במה שעבר עליה: "כאשר עברתי היום בחלוקת הדולרים" סיפרה בהתרגשות, "ניגשתי אל השולחן על מנת לקבל דולר, ותהיתי - איפה הרבי שליט"א מלך המשיח? נטלתי את הדולר, ולפתע - אני רואה אותו, את הרבי שליט"א מלך המשיח, יושב על כיסא פשוט מעבר לשולחן!...

הרבי שליט"א מלך המשיח הרים את עיניו הק' אלי וחייד, ואז נעלמה דמותו ממני.

יצאתי החוצה מבולבלת, לא ידעתי האם להאמין לאשר ראו עיני או שמא היה זה רק חיזיון. החלטתי לנסות להיכנס שוב. נזכרתי שחברתי ביקשה ממני להביא לה דולר בעבור אחיה, ניצלתי את ה'יתרוץ' ואמרתי לאמא שברצוני להיכנס שוב בעבורם.

הפעם לא ראיתי את הרבי שליט"א מלך המשיח, ניגשתי ואמרתי במחשבתי שברצוני לבקש ברכה מהרבי שליט"א מלך המשיח לחברתי, להוריה ולאחיה הקטן שאינו מדבר. ואז, ראיתי אותו שוב...

הרבי שליט"א מלך המשיח עמד והחזיק בידו ספר, הוא חייד שוב חיוך רחב, והרים את ידו הק' לאות עידוד. לאחר מכן הסתובב לכיוון חדרו, ונכנס אל תוך הפרוזדור, דרך הדלת הפתוחה!

לפקוח את העיניים

"הבנתי שזכיתי לראות משהו שאחרים לא ראו" סיכמה את סיפורה המרגש, "והחלטתי שלא לספר, אלא לשמור את הסיפור לעצמי. לאחר כמה שעות הרגשתי שלא אוכל לכבוש גילוי כה אדיר בקרבי...".

יוסי ביקש מאחותו שתתאר לו כיצד היה מראהו של הרבי שליט"א מלך המשיח, והראה לה מספר תמונות ממספר שנים. היא הצביעה על תמונתו של הרבי שליט"א מלך המשיח משנת ה'תשנ"ג ואמרה כי היא התמונה הכי דומה.

שבועיים לאחר מכן, אחרי שאסתר ושרה סימה כבר חזרו לארץ הקודש, נזכרה לפתע שרה שהיא עדיין לא ביקרה אצל חברתה, זו שבשביל אחיה היא ביקשה את ברכתו של הרבי שליט"א מלך המשיח. "אני חייבת ללכת לבקרים" הרהרה, "הרי יש בידי שליחות מצווה בשבילם!".

כאשר היא נכנסה אל בית חברתה, הודיעה לה אם המשפחה בשמחה: "את לא תאמיני!" אמרה, "לפני שבועיים התחיל התחיל ילדי ה"אילם" להוציא מספר משפטים מפיו, וב"ה הוא מתקדם יותר ויותר, ולדעת הרופאים בעוד מספר חודשים הוא יוכל כבר לדבר כשאר הילדים בני גילו".

שרה השתתפה בשמחתה, אך לא התפעלה. "מתי בדיוק הוא התחיל לדבר?" שאלה, "לפני שבועיים", השיבה האם, "אם את רוצה לדעת באיזה יום בדיוק... היא הרהרה קצרות, "זה היה ביום ראשון, ג' בתמוז"...

(שיחת הגאולה גיליון 719)

בריקודי השמחה ב-770

ריקודים בבית משיח 770

חודש ניסן בבית משיח 770 היה גדוש - באותה שנה בה מתרחש סיפורנו - באורחים יותר מכל שנה אחרת. אם בכל שנה ישנם רבים רבים המבקשים לחגוג את ימי חודש הגאולה במקום בו

חשים את הגאולה בצורה המוחשית ביותר, הרי שבשנה זו, שנת ה'תשס"ט, שנת הקהל, הוכפל ושולש מספרם.

מכל רחבי העולם נהרו ובאו לבית משיח, כשבמרכז הרגעים המיוחדים של חודש זה עומד וניצב יום הבהיר י"א ניסן, יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח.

חלק מן האורחים ביקשו לחזור מיד לאחר י"א ניסן, על מנת לעשות את ימי חג הפסח בביתם, ואחרים נשארו גם לימי החג, מתוך מטרה לערוך את המעמד הנדיר שהתרחש באותה שנה, "ברכת החמה", החל אחת לעשרים ושמונה שנה, במחיצת הרבי שליט"א מלך המשיח. באותה פעם חל בדיוק בבוקרו של ערב החג.

מבין אלו שביקשו להישאר ב-770 ניתן היה למצוא גם את בני משפחת

איבערט מירושלים, שהגיעו לרבי שליט"א מלך המשיח בהרכב מלא.

מטבע הדברים, מצאו עצמם הילדים יושבים שעות ארוכות, למרות פער הגילאים, בחברת ה'תמימים' ששהו אז בשנת ה'קבוצה'.

אחד הילדים, שמעון, שחגג בח"י ניסן אותה שנה את יום הולדתו ה-11, התרועע באופן מיוחד עם בחורי הישיבה.

במהלך החודש יצא שמעון, יחד עם שני תמימים, לפעילות הפצת בשורת הגאולה וזהות הגואל ברחבי ניו יורק. הם הסתובבו בחנויות של יהודים, הניחו איתם תפילין לזירוז הגאולה, וסיפרו להם על נבואתו של הרבי שליט"א מלך המשיח אודות הגאולה הקרובה.

באמצע הפעילות ניגשה אליהם אישה, וסיפרה להם שהיא חלמה על הרבי שליט"א מלך המשיח. לאחר שהיא הלכה, אמר שמעון לתמימים שגם הוא מנסה לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח, אך ללא הצלחה. "אני הולך למבצעים ולומד תניא בע"פ" אמר להם, "אך למרות זאת אני לא רואה. בטח זה בגלל שאני ילד קטן ואני לא מבין את התניא שאני לומד", סיים בתמימות אופיינית.

אחד הבחורים הסביר לו מיד שהרבי שליט"א מלך המשיח הוא הרבי של כולם, גם של הילדים, כמו אבא ובן. שמעון שמע, ונראה היה שהוא קולט את הדברים.

במוצאי שבת קודש חול המועד פסח, התקיימו ב-770 ריקודי שמחה, בארגונו של 'מטה שירה וזמרה' עליו אחראי הרב יקותיאל ראפ.

על יד הכיורים בכניסה ל-770 עמד באותה שעה אחד הבחורים,

כשלפתע נכנס לחדר שמעון הקטן, כשעיניו אדומות מדמעות. "הוא הסתובב מבולבל", סיפר התי, "ולבסוף נטל את ידיו. שאלתי אותו מה קרה, אך הוא לא ענה, ונכנס אל תוך היזאלי הגדול".

"לאחר כחצי שעה, כאשר ישבתי על ספסל בירכתי 770, ראיתי את שמעון מגיע לכיווני יחד עם אחיו הקטן, כבן 5. שמעון הגיע אלי, ואמר לי בפרצוף רציני שהוא בכה מרוב התרגשות... הוא ראה את הרבי שליט"א מלך המשיח!

"התחלתי לתחקר אותו, איפה ומה בדיוק הוא ראה, ושמעון סיפר שהוא עמד בקדמת בית משיח 770, בין העמודים, וראה את הרבי שליט"א מלך המשיח עומד על יד העמוד הרחב. ניסיתי לדלות ממנו עוד פרטים, אך פיקת הגרון שלו החלה לעלות ולרדת מרוב התרגשות, ואז עצרתי את מבול השאלות.

שמעון המשיך וסיפר שהוא מיד הלך וכתב לרבי שליט"א מלך המשיח על העניין כולו, ושאל האם לספר זאת. הוא אף קיבל על עצמו החלטה טובה לומר את כל מילות התפילה בקול. הרבי שליט"א מלך המשיח ענה לו באגרות קודש במכתב שהחל במילים "בהמשך לפגישתינו", ובמכתב נוסף נאמר שאם הוא חושב שזה יחזק יהודים באמונה ובתורה ומצוות, אזי מן הראוי שיספר זאת.

לאחר זמן מה ראה אחד הבחורים את אחיו של שמעון, בן החמש, בוכה. "למה אתה בוכה", שאל אותו הבחור, והוא השיב: "למה רק שמעון ראה את הרבי ואני לא?!"...

(שיחת הגאולה גיליון 743)

מי שלא בירך ברכה אחרונה...

הרב אורי ליפש הוא שליחו של הרבי שליט"א מלך המשיח לעיר בני ברק בארץ הקודש. שליחותו בעיר מתאפיינת בעיקר בפעילות בקרב יהודים שומרי תורה ומצוות, והרב ליפש זוכה לגלות להם את אורה של תורת החסידות בכלל, ואת תורתו של הרבי שליט"א מלך המשיח בפרט.

בחודש תשרי ה'תשע"ו, הגיע הרב ליפש לשהות במחיצתו של הרבי שליט"א מלך המשיח בחודש השביעי המשובע במועדים, ולהשתתף בתפילות, בהתוועדויות ובחלוקות השונות שעורך הרבי שליט"א מלך המשיח.

"בשבת פרשת האזינו, שבת שובה, י"ג תשרי ה'תשע"ו", מספר הרב אורי ליפש, "עמדתי כהרגלי במקומי הקבוע בעת ה'התוועדות קודש' שעורך הרבי שליט"א מלך המשיח בשבתות. והנה, לקראת סיום ההתוועדות, שמעתי בבירור ממש את קולו הק' של הרבי שליט"א מלך המשיח, כשהוא מזכיר בקול רם על אמירת ברכה אחרונה, כמנהגו בקודש!".

(יוראתם אותו" ח"ב)

אני נמצא פה בפשטות!

הרב זלמן לנדא עובר אצל הרבי שליט"א מלך המשיח, ט' שבט ה'תשע"ג

מאז חודש כסלו
ה'תשע"ג החלו
אנשים מסויימים
לטעון טענות שונות
על מעמד חלוקת
השטרות לצדקה של
הרבי שליט"א מלך
המשיח בימי ראשון.
אותם אנשים ניסו
למנוע בכח את

קיומה של חלוקת הדולרים, ואף נעלו את ה'הול' של בית משיח 770,
המקום בו נוהג הרבי שליט"א מלך המשיח לחלק דולרים לצדקה,
כדי למנוע מהחסידיים להגיע ולקבל דולרים מהרבי שליט"א מלך
המשיח.

שבוע אחר שבוע הם ניסו, ללא הצלחה. בכל פעם הצליחו החסידיים
להפר את זממם, ולקיים את חלוקת השטרות לצדקה בתוך 'הול'
הכניסה של בית משיח 770.

אך ביום ראשון, כ"ד טבת ה'תשע"ג, עלה זממם בידם. בסיוע כוחות

משטרה אותם הזמינו במיוחד, נעלו את ה'הול', ומנעו את קיומה של חלוקת השטרות לצדקה שם.

הממונים על הסדר של חלוקת הדולרים כתבו מיד לרבי שליט"א מלך המשיח, שהורה לקיים את החלוקה לאחר תפילת מנחה במניינו הק', ב'זאלי' הגדול של בית משיח 770.

בט' שבט, שבועיים לאחר מכן, הגיע הרב זלמן לנדא אל הרבי שליט"א מלך המשיח.

העובדה כי חלוקת הדולרים אינה מתקיימת במקומה הרגיל, עוררה מרירות רבה אצל הרב לנדא, עד שהוא הסתפק האם לגשת ולקבל דולר מהרבי שליט"א מלך המשיח.

עודו מתחבט בנפשו, הוא רואה את הרבי שליט"א מלך המשיח עומד ליד הסטענדר של התפילות, ומצביע לו אל עבר שולחן חלוקת הדולרים, כאומר: "תגיע, אני פה!".

הרב לנדא התקרב אל עבר התור, עלתה בו מחשבה שמא היה זה דמיון בלבד, ולא מציאות כפשוטו ממש, כשלפתע הוא רואה שוב את הרבי שליט"א מלך המשיח, הפעם כשהוא נשען על השולחן של חלוקת הדולרים, ואומר לו בקול רם: **"תצא מהשטויות שלך, אני נמצא פה בפשטות!"**, ועודד בידו הק'.

מיד ניגש הרב לנדא לקבל דולר לברכה והצלחה מהרבי שליט"א מלך המשיח. כשבא ללכת אחורנית, אמר לו הרבי שליט"א מלך המשיח: **"מחר אני רוצה לחלק שוב שטרות לצדקה"**.

לאחר סיום החלוקה, ניגש הרב לנדא אל המשמש בקודש, ואמר לו את אשר הורה הרבי שליט"א מלך המשיח.

כשסיפר זאת המשב"ק, לממונים על החלוקה, הם פקפקו מעט בכך, והחליטו ליתר בטחון לכתוב על כך לרבי שליט"א מלך המשיח באגרות הקודש. התשובה שהם קיבלו, הדהימה אותם: הרבי שליט"א מלך המשיח כתב מפורשות על כך ששלח להם שליח, ועליהם לקבל את דבריו!

כמובן שלמחרת חילק הרבי שליט"א מלך המשיח שטרות לצדקה. היתה זו הפעם ראשונה אחרי הרבה שנים שהרבי שליט"א מלך המשיח חילק דולרים בסתם יום רגיל; לא בימי ראשון, ולא לאחר שיחה.

(מפי הרב לנדא)

הרבי אמר, והדולר הגיע

הרב זלמן לנדא

חלוקת השטרות לצדקה המתקיימת מידי יום ראשון, היא אחד הזמנים היחידים בהם ישנה הזדמנות לכל חסיד לגשת אל הקודש, ולבקש מהרבי שליט"א מלך המשיח

את אשר חפצה ליבו, ולהתברך בכל המצטרך לו, בבני חיי ומזונא רוויחי. התור הולך ומשתרך לו במשך דקות ארוכות, ומאות חסידים עומדים בתור ארוך ומצפים לרגע בו יעמדו פנים מול פנים עם הרבי שליט"א מלך המשיח, ויזכו לקבל ממנו דולר לברכה והצלחה.

ביום ראשון ט' שבט ה'תשע"ז התור היה ארוך במיוחד. מכל קצווי תבל הגיעו המוני אורחים על מנת להיות עם הרבי שליט"א מלך המשיח ביום קבלת הנשיאות וקבלת המלכות, יו"ד שבט.

לאחר שעברו מאות חסידים, אירעה תקלה: הדולרים נגמרו. הממונים על הבאת השטרות לא התכוונו לכמות הגדולה של האנשים שעברו בחלוקת הדולרים, ונאלצו לעצור את זרם העוברים.

בין אלו שעמדו בתור היה גם הרב שלמה זלמן לנדא. הרב לנדא ידוע ככזה שזוכה פעמים רבות שהרבי שליט"א מלך המשיח יתגלה אליו, וכמעט בכל התוועדות חסידית הוא מספר עוד ועוד סיפורים כאלה.

תורו של הרב לנדא לעבור מול פני המלך היה קרוב, עד כי ראה כבר את מקומו של הרבי שליט"א מלך המשיח. שניה לפני שהגיע תורו, עצרו חברי ה"וועד המסדר" את התור, והרב לנדא נשאר מאחור.

ואז, כשכבר חשב שלא יזכה היום לקבל דולר מידו הקדושה של הרבי שליט"א מלך המשיח, הוא ראה לפתע את הרבי שליט"א מלך המשיח עומד, נשען בידו האחת על השולחן המיוחד של חלוקת הדולרים, ובידו השניה מסמן לו להתקרב, ולקחת את הדולר האחרון שנותר מהחלוקה, אותו החזיק המשב"ק בידו.

הרב לנדא התקרב, אך פחד לומר למשב"ק לפני הרבי שליט"א מלך המשיח שיביא לו את הדולר, וכך נסתיימה החלוקה מבלי שהרב לנדא יקבל דולר מהרבי שליט"א מלך המשיח.

למחרת, ניגש המשב"ק אל הרב לנדא, ושאל אותו מה דעתו על כך שנגמרו הדולרים באמצע החלוקה, מבלי שכל העומדים בתור לעבור מול פני הרבי שליט"א מלך המשיח הספיקו לעשות זאת, והתייעץ איתו מה לדעתו צריך לעשות.

הרב לנדא אמר לו שזה מראה שאין לסמוך על הנס, ואסור לחכות לרגע האחרון. בהמשך השיחה, סיפר הרב לנדא למשב"ק את אשר ראו עיניו בעת חלוקת הדולרים, ואת הוראתו של הרבי שליט"א מלך המשיח אליו לקחת את הדולר האחרון, זה שנשאר אצל המשב"ק.

לפקוח את העיניים

המשב"ק המופתע אמר מיד לרב לנדא שהדולר הזה עדיין שמור אצלו, במקום נפרד משאר הדולרים שקיבל מהרבי שליט"א מלך המשיח, ותיכף רץ והביא לו את הדולר...

"בדולר הזה" אומר הרב לנדא, "הרגשתי את הקדושה שאני מרגיש בכל חלוקות הדולרים של הרבי שליט"א מלך המשיח".

(מפי הרב לנדא)

בחדרו הקדוש

בשנים האחרונות הולך וגובר מנהג נשי ובנות ישראל, מכל קצוות תבל, שמגיעות אל הרבי שליט"א מלך המשיח לכ"ב שבט, יום היארצייט של אשת המלך, הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא.

בכ"ב שבט ה'תשע"ז הגיעה קבוצה גדולה של נשים מכל רחבי מדינת צרפת אל הרבי שליט"א מלך המשיח. במשך הימים הסמוכים לכ"ב שבט הן התכוננו לקראת היום, למדו והתפללו, וערכו הכנות רוחניות.

בכ"ב שבט עצמו, שחל אז בשבת, הצטופפו הן בחזית עזרת הנשים, מנסות לשמוע כל הגה היוצא מפיו של הרבי שליט"א מלך המשיח, העולה חזן ביום זה.

בשבת אחר הצהריים, לאחר סיום ההתוועדות של הרבי שליט"א מלך המשיח, ערך להן השליח במקום מגוריהן סיור בקומת הכניסה של בית משיח 770. כשנכנסו להול, גילו לתדהמתן שדלת חדרו של הרבי שליט"א מלך המשיח פתוחה לרווחה! מתוך סקרנות, ניסו הנשים להציץ אל תוך חדרו הקדוש של הרבי שליט"א מלך המשיח. הנחשונה שהעזה להציץ, נפלה על מקומה מתעלפת. הנשים שסביבה נבהלו, ולא הבינו מה קרה לה, עד שהציצו גם הן, ולעיניהן נגלה מחזה מרהיב: הרבי שליט"א מלך המשיח יושב בחדרו, על יד השולחן, לפניו ספר, והוא מביט אליהן במבט חודר.

לפקוח את העיניים

בבהלה נסובו לאחור, כשהן מסייעות למעולפת לקום גם כן ממקומה, וביראת כבוד יצאו מן ההול.

לאחר מכן נערכה להן התוועדות מיוחדת עם הרבנית רסקין ממונטריאול, קנדה, בה הן סיפרו את אשר חזו עיניהן, והתחזקו בקבלת החלטות טובות בקיום התורה והמצוות והפצת בשורת הגאולה וזהות הגואל.

(מפי הרבנית רסקין)

ראיתי אותו כאן אתמול

הרב ראובן מטוסוב

את הסיפור הבא סיפר הרב שלמה זלמן לנדא, משפיע קהילת חב"ד רעננה ובבית חב"ד שיכון ה' בבני ברק, במהלך כינוס "ברוכים הבאים מבית משיח 770" שנערך בשנת ה'תשע"א ע"י

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה:

הרב ראובן מטוסוב הינו שלוחו של הרבי שליט"א מלך המשיח במדינת צרפת, וחבר הנהלת לשכת ליובאוויטש האירופאית.

בסוף שנת ה'תשנ"ד התכוון הרב מטוסוב לנסוע לרבי שליט"א מלך המשיח. מקורביו של הרב מטוסוב, שמכירים אותו כחסיד גדול המקושר בלב ונפש לרבי שליט"א מלך המשיח, לא התפלאו כלל לשמוע כי בכוונתו של הרב מטוסוב לנסוע לבית משיח 770. הרב מטוסוב, לעומת זאת היה בהתלבטות עצומה מה וכיצד עליו לעשות בבואו למקום.

מכאן לשם, עברו עליו הימים כשהוא שקוע בענייניו, עד שהגיע זמנו לחזור לביתו שבצרפת, ומאחר שמדובר היה בימי חודש אלול, ימים

לפקוח את העיניים

ספורים לפני ראש השנה, הרגיש הרב מטוסוב שעליו לעשות מעשה מיוחד, כזה שיבטא אצלו את העובדה שהרבי שליט"א מלך המשיח חי וקיים בגוף גשמי כפשוטו ממש, וגם כיום מברך הוא את העם כהרגלו בקודש.

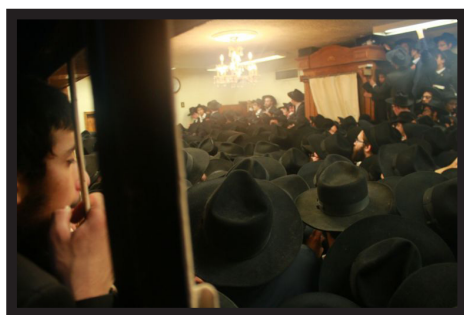
הרב ראובן מטוסוב התיישב, כפי שהוא רגיל משנים עברו, באחת מפינות בית הכנסת על מנת לכתוב פ"נ לרבי שליט"א מלך המשיח. לאחר שסיים את כתיבת הפ"נ, לא ידע הרב מטוסוב מה לעשות איתו. לאחר מחשבה, נזכר הרב מטוסוב שהשנה הוא לא יהיה נוכח בעת מעמד קבלת הפ"נים בערב ראש השנה, אז מקבל הרבי שליט"א מלך המשיח מידי הקהל את הפ"נ לקראת השנה החדשה. ומכיוון שכך, הוא החליט ללכת אל המקום הקרוב ביותר לרבי שליט"א מלך המשיח עצמו - ליד חדרו הק', ולהקריא שם את הפ"נ שלו.

כאשר הגיע אל פתח החדר, נוכח הרב מטוסוב לראות כי דלת החדר פתוחה. הוא ראה בכך סימן מיוחד, והחל לקרוא את הפ"נ. לאחר שסיים, נסע הרב מטוסוב אל שדה התעופה בדרכו אל ביתו.

ביום למחרת, הוא פגש את אחד מבני קהילתו, וזה אמר לו בהתרגשות: "לא תאמין מה חלמתי בלילה..." אמר מבלי לצפות למענה, "בחלומי ראיתי את הרבי שליט"א מלך המשיח, שהורה לי למסור דרישת שלום לכל בני הקהילה, ולך הרבי שליט"א מלך המשיח אמר לי למסור דרישת שלום מיוחדת, באומרו: "הרי ראיתי אותו אצלי כאן אתמול"..." לרב מטוסוב זה היה מספיק.

(שיחת הגאולה גיליון 821)

רבי, תתגלה!

תלמידי התמימים ב'ברכת הבנים'

"לפני כשש שנים, טסתי לחודש החגים אל הרבי שליט"א מלך המשיח" פותח הת' יוסף יצחק צינמון את סיפורו, "אחד המעמדים המרגשים ביותר במהלך החודש הוא 'ברכת התמימים'", מעמד מיוחד

שאסור לפספס, ולכן הקדמתי מעט את טיסתי, על מנת שאוכל להשתתף בו.

לאחר ההכנות הנדרשות, נדחקתי בין מאות הבחורים שעמדו צפופים ודחוסים ב'זאלי הקטן, מאזינים יחד לברכתו של הרבי שליט"א מלך המשיח לתלמידי התמימים.

הלחץ העצום בין אותם מאות בחורים נתן בי את אותותיו, והתחלתי להרגיש שאין לי אוויר. כמה חבר'ה עזרו לי לצאת לחצר, שם עמדו כל שאר הבחורים שלא הצליחו להיכנס, כשחלון רחב מאפשר לראות את הנעשה בפנים.

נעמדתי בסמוך לחלון שמשקיף על מקומו של הרבי שליט"א מלך

לפקוח את העיניים

המשיח, מנסה להירגע מהלחץ הנורא. המצב הנוראי הזה, בו אני נמצא במרחק מועט מהרבי שליט"א מלך המשיח אך לא מצליח לראות ולשומע אותו, גרם לי להתרגושות גדולה מאד. מחד הרגשתי צער עצום, ומאידך תביעה בתוקף עצום מתוך זעקה פנימית: "רבי, תתגלה!!!"

ברגע שאמרתי בלבי את המילים, ארע משהו מדהים. לפתע ראיתי את הרבי שליט"א מלך המשיח, עומד ליד הסטנדר, ונשען עליו עם שתי ידיו הקדושות. פניו הק' היו רציניות מאוד. מבט נוקב וחודר, זקנו מסודר. אני זוכר את האור שהאיר את החדר, את האווירה הדחוסה והמרוממת, זה לא ניתן לתיאור כלל!

דמעות של התרגושות ושמחה זלגו מעיני. הרבי שליט"א מלך המשיח עודד את הניגונים בתנועת ראשו הק', תוך שהוא סוקר במבטו את קהל התמימים. הוא סקר ביסודיות את כל הנמצאים בחדר כולל את הנמצאים מחוץ לחדר ועד לאלה הנמצאים בחצר.

כשמבטו הגיע אליי, הוא הביט בי חזק. מבט עוצמתי שחדר לתוכי ומתעצם בקרבי שנותן כח להתגבר על קשיים ונסיונות. כשסיים לסקור בעיניו את הבחורים, נסתתמו עיניי והמראה הנפלא נעלם ממני. מצאתי את עצמי שוב בין כולם, בין התמימים שסיימו לשיר והחלו להכריז "יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד". לא ידעתי את נפשי, דחפתי אנשים והתקרבתני שוב אל החלון, אולי אראה שוב. רציתי לוודא שאני לא חולם...

לא דברתי על כך עם איש, חששתי שלא יאמינו לי. באותה שנה באנו

לחודש החגים ארבעה אחים. באחד מימי חול המועד סוכות, סיפרתי את זה לאחיי, והם יצאו מגדרם בהתפעלות ורק שאלו למה לא סיפרתי את זה עד עכשיו... לעצמי ידעתי, חששתי שלא אוכל להעביר את מה שחוויתי בצורה חיה מציאותית. זה דבר בלתי נתפס.

אבל, כשחזרתי לארץ, הדבר הראשון שאבי שאל: "האם מישהו השנה ראה את הרבי שליט"א מלך המשיח"?

כשחזרתי לישיבה, כתבתי לרבי שליט"א מלך המשיח על כל העניין, התשובות באגרות קודש היו חיוביות מאוד. כתבתי שוב ושאלתי האם לפרסם, והתקבלה תשובה מפורשת שצריך לפרסם את הניסים והסיפורים, שבזמננו צריכים סיפורי ניסים... אם כי גם לאחר מכן, עדיין היה לי קשה לספר את החוויה ורציתי לשמור בסוד. אך חזקה עלי הוראתו הקי' שאדרבא סיפורי ניסים יש עניין גדול לחזור ולפרסם, עדי ההתגלות המושלמת בקרוב ממש.

בכל מקומות

ממשלתו

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כי מכבדי אנבד

הרב טובי והבה

ברחבי הארץ פשטה זה מכבר התופעה של "עונג שבת", במסגרתה מתכנסים מידי ליל שבת המוני אנשים, הלומדים על פרשת השבוע, ומחכימים התעוררות מפי אחד

הרבנים, זאת כחלק מהוראת הרבי שליט"א מלך המשיח להקהיל קהילות ברבים מידי שבת.

כך גם בעיר הגאולה בת ים. למעלה מ-13 שנה שהרב ישראל ניסים לוגאסי מכנס מידי ליל שבת כ-300 צעירים וצעירות, כמו גם קהל מגוון בגילאים בוגרים יותר, ומוסר בפניהם שיעור בפרשת השבוע.

כמו רבים מתושבי הסביבה, כך גם הרב טובי והבה, חסיד חב"ד המתגורר בסמיכות, מגיע מידי פעם להשתתף בשיעורים. לא פעם הוא אף מוזמן לשאת דברים, אז הוא בדרך כלל מביא מתורתו של הרבי שליט"א מלך המשיח וענייני חסידות וגאולה ומשיח, אליהם נחשפים קהל הבאים לראשונה.

לפקוח את העיניים

הרב לוגאסי עצמו מרעיף דברים חמים על האמונה ברבי שליט"א מלך המשיח, ובמיוחד כאשר הוא נשאל על נושא הכתיבה לרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות ה'אגרות קודש', אז הוא מפנה את השואלים לחסידי חב"ד.

על מה שאירע לר' טובי בחודש אייר ה'תשע"ב, הוא מספר :

היה זה בשבת לפני ל"ג בעומר. בביתי הסתיימה לה סעודת השבת, ואני התיישבתי לנוח מעט. העייפות הרבה שחשתי גרמה לי להחליט שבשבת זו אוותר, ולא אלך ל"עונג שבת".

תאמינו או לא, אך זה מה שהיה: תוך שאני יושב, בעירנות מליאה, אני חש משיכה בשרוול.

ברגע הראשון לא הבנתי מי הוא המושך בידי. אולי זה הנכד? הסבתי את ראשי לימיני, והנה לתדהמתי אני רואה את הרבי שליט"א מלך המשיח, עומד באמצע סלון ביתי!

הרבי שליט"א מלך המשיח, לבוש בסירטוק של שבת, מסתכל לעברי ואומר לי בלשון ברורה מאוד, אך נחרצת: **"קום! לך מיד ל"עונג שבת!" מכבדי אכבד!...**"

מיד לאחר הדברים הקצרים, כבר לא יכולתי לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח. למשך מספר שניות נותרתי על מקומי, המום לחלוטין, כשאני מנסה לעכל מה קורה פה... האם חלמתי חלום, או שמא באמת ובתמים זכיתי לראות את הרבי שליט"א מלך המשיח במציאות אל מול עיני?

לפי התנהגות בני המשפחה שהסבו עימי לשולחן, הבנתי שהם לא ראו את מה שאני ראיתי עשר שניות קודם לכן.

כמובן שלא יכולתי להתעלם מהדברים. לא סיפרתי לאף אחד מבני הבית כלום, וקמתי מהספה בהתרגשות, תוך שאני לובש את הסירטוק של שבת והמגבעת, וניגשתי לרעייתי, שלא הבינה מה הזריק לי חיות גדולה כל כך לצאת מהבית על אף עייפותי. "אין לי כרגע זמן להסביר" אמרתי לה, "אני חייב ללכת ל"עונג שבת" בבית הכנסת". אמרתי, ויצאתי מהבית לכיוון בית הכנסת.

אני מתקרב לבית הכנסת, ושם לב שמהו אינו כרגיל. במקום הדממה המוכרת כל כך של מאות האנשים היושבים מרותקים ומאזינים בשקיקה לדברי התורה של הרב לוגאסי, הבחנתי כי רבים מהם עומדים בחוץ ומשוחחים ביניהם...

לא הספקתי אפילו לתהות על הנעשה, כשנשמעה הקריאה: "הו, כבוד הרב, טוב שבאת" אמר לי אחד מן המשתתפים הקבועים, "משום מה הרב ישראל ניסים לוגאסי לא הגיע היום על מנת למסור את השיעור, ולכן כולם מסתובבים פה בחוסר מעש. אולי כדאי שתחליף אותו עכשיו, והרב לוגאסי יגיע בהמשך".

מיד ירד לי האסימון. הבנתי מדוע זירז אותי הרבי שליט"א מלך המשיח להגיע מיד ל"עונג שבת", ואף הטריח את עצמו, כביכול, להתגלות אלי במיוחד בשביל שלא יהי ביטול תורה למאות המשתתפים שהגיעו לשמוע דברי תורה.

מיד עליתי לדוכן הנואמים, תוך כדי שכולם תופסים את מקומותיהם,

לפקוח את העיניים

ודיברתי במשך שעותיים מתורתו של הרבי שליט"א מלך המשיח, ובין היתר עוררתי על חשיבות ההשתתפות בתהלכות ל"ג בעומר ועל מעלתם הגדולה, וכמובן שגם דיברתי על ענייני משיח וגאולה, כשאני מספר לקהל כמה סיפורי מופתים מדהימים שחולל הרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות הכתיבה באגרות הקודש, כשאני מעודד אותם לנסות גם הם ולכתוב לרבי שליט"א מלך המשיח.

לאחר צאת השבת, יצרתי קשר עם הרב לוגאסי וסיפרתי לו את כל אשר התרחש; החל מההתגלות המופלאה של הרבי שליט"א מלך המשיח, ועד לשיעור שנמסר בזכות כך.

הרב לוגאסי היה בהתפעלות רבה. התברר שאכן הרב לוגאסי סיכם עם רב אחר שיחליף אותו במסירת השיעור, אך ממש קודם שיצא אותו רב למסור את השיעור ב"עונג שבת" התברר לו שהוא לא יוכל להגיע לשם. וכך יצא שהרבי שליט"א מלך המשיח "התערב" ושלח אותי להחליף את הרב לוגאסי...

הרב לוגאסי סיפר את הסיפור כולו למורו ורבו, הרב רפאל אבוחצירא, שאף הוא התפעל מאוד מהסיפור ואף אמר לו שזה לא בדיה, וכי "ה'עונג שבת' שלך, אם כך, עושה רעש גדול בשמים!".

בשבוע שלאחר מכן סיפר הרב ישראל ניסים לוגאסי את הסיפור כולו לתלמידיו בעת ה"עונג שבת", כשבסיום הוא הכריז בהתרגשות את הכרזת הקודש: "יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!".

(שיחת הגאולה גיליון 903)

כשמלך המשיח עושה את הניתוח...

ככל שקשורים יותר אל הרבי שליט"א מלך המשיח, כך גם רואים את עוצמת ההתקשרות שלו לכל יהודי. מרת לאה ניקול עמרן משיכון חב"ד בלוד, ראתה את זה במוחש:

"היה זה לפני מספר שנים בערב חג הסוכות" היא מספרת, "הייתי עסוקה בהכנות האחרונות לחג, ורציתי לתקן דבר מה בסוכה. עליתי אל גג ביתי, על מנת לנסות ולתקן את הדרוש, אלא שמשום מה הסתחררתי ונפלתי למרפסת שמתחתי.

קבלתי מכה חזקה וחשתי כאבים עזים ברגל ובגב. נותרתי על הרצפה ללא יכולת לקום, עד שהוזעקה עזרה.

אושפזתי בבית הרפואה 'אסף הרופא', והבדיקות הראשוניות הראו כי שברתי את קרסול הרגל. הופניתי למחלקת האורטופדיה, שם, אגב, עבדתי כאחות רפואית עד מספר שנים קודם לכן. את ראש המחלקה, פרופ' הלפרין, הכרתי עוד מתקופת עבודתי שם.

פרופ' הלפרין קיבל את תוצאות הבדיקות שנערכו לי, והודיע לי כי אכן יש שבר בקרסול, אלא שבנוסף לכך יש גם נזק באחת החוליות בעמוד השדרה, אך עדיין מוקדם לקבוע מהי מידת הנזק.

לפקוח את העיניים

הוראותיו היו ברורות. ניתוח בקרסול, כדי לאחות את העצם השבורה, ואחר כך לקבע אותי בחגורה מיוחדת, למניעת תזוזות מיותרות, כדי לא להחמיר את מצב החוליה.

ביקשתי מחברותי שהגיעו יחד איתי לבית הרפואה, שיודיעו על מצבי לרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות ה'אגרות קודש', ושידווחו שאני עומדת להיכנס כעת לניתוח.

בתוך זמן מה הייתי כבר בחדר הניתוח, אלא שאז החלה התרחשות מדהימה: לפתע התחלפה לי דמותו של הרופא, פרופ' הלפרין, ובמקומה הופיעה דמותו של הרבי שליט"א מלך המשיח! כעבור כמה שניות שוב הופיעה דמותו של פרופ' הלפרין, ושוב דמותו של הרבי שליט"א מלך המשיח, וחוזר חלילה. היה זה לפני זריקת ההרדמה, ובכלל, ההתרחשות היתה יותר מידי מוחשית מכדי שאחשוב שאני הוזה.

לאחר מכן, הזריקו לי זריקת הרדמה. כבר עברתי למצב הרדמה מספר פעמים קודם לכן, אלא שהפעם זה היה שונה: שקעתי במין מצב מוזר, כשלתע אני רואה את עצמי מחוץ לגוף, נמצאת למעלה ומביטה על המתרחש למטה. אני רואה רק את הרבי שליט"א מלך המשיח, לבוש בסרטוק חגיגי, רכון על מיטת הניתוחים. על ידו האחת כפת מנתח, כשהוא מכין את ידו השניה ללבישת הכפפה.

ואז, שמעתי אותו אומר לי: **"אני עושה את הניתוח, זה כבר בסדר"....**

כשהעירו אותי, ראיתי את עצמי חוזרת ממקום כל כך נעים, ואני אומרת להם: **"למה אתם מפריעים לי, זה היה כל כך טוב".**

התעוררתי, כשרגלי מגובסת לאחר הניתוח בקרסול.

נותרתי בבית הרפואה להשגחה, בעיקר על החוליה שניזוקה בגב. במהלך ימים אלו עשו לי צילומים על החוליה בגב, והצילומים חזרו על עצמם שוב ושוב, מבלי שאני מבינה למה צריך כל כך הרבה צילומים על החוליה בגב.

לאחר כמה ימים, הודיעו לי במפתיעה שאני משוחררת מבית הרפואה לביתי.

בתחיה סירבתי. ביקשתי שפרופ' הלפרין יעדכן אותי בנוגע למצב החוליה בגב. ואכן, פרופ' הלפרין עצמו הגיע לחדרי, והרגיע אותי. הוא אמר לי שבאופן בלתי מובן הצילומים שנערכו לי בימים האחרונים מלמדים שהכל תקין, ואין לי כל נזק בחוליה, וכל שנותר לי הוא להגיע לבית הרפואה בעוד מספר ימים על מנת להוריד את הגבס ולהוציא את התפרים של הניתוח, ולהשים גבס חדש.

אכן, לאחר כמה ימים חזרתי לבית הרפואה. כשהורידו לי את הגבס מהקרסול, עמד הצוות הרפואי משתומם: כל סימני הניתוח נעלמו, ולא היה כל זכר לניתוח. רק התפרים העידו שאכן היה כאן משהו.

חלפו כמה שבועות, ואני חזרתי להלך על רגלי כרגיל, ב"ה, כהבטחתו הברורה של הרבי שליט"א מלך המשיח: "אני עושה את הניתוח, זה כבר בסדר"....

(שיחת הגאולה גיליון 1062)

מאז שעזבתם הוא כבר לא מגיע...

הרב אליהו דוד בורנשטיין

כבר שנים רבות קיים בית חב"ד בעיר בולוניה שבאיטליה. הרב אליהו דוד בורנשטיין, שליח הרבי שליט"א מלך המשיח במקום, פועל בעיר גדולות ונצורות, ומפרסם לתושביה את בשורת הגאולה וזהות הגואל.

הבית חב"ד היה ממוקם במבנה גדול במרכז העיר, וממנו התנהלה הפעילות העניפה. לאחר מספר שנים, המקום כבר היה קטן מלהכיל את פעילות הבית חב"ד, והרב בורנשטיין החל לתור אחר מבנה חילופי, שיספק את צורכי הבית חב"ד. לאחר חיפושים אינטנסיביים, מצא הרב בורנשטיין מבנה גדול יותר, במיקום מרכזי יותר, שהתאים בדיוק לצרכיו של הבית חב"ד.

שבועות ספורים לאחר המעבר של הבית חב"ד למבנה החדש, הגיעה אשתו של הרב בורנשטיין לבניין הישן, כדי לסדר עניין מסוים.

ברחוב של הבית חב"ד, היא פגשה את אחת השכנות הגויות שלהם, איתה היו ביחסי ידידות. באמצע השיחה איתה, פתחה הרבנית בורנשטיין את תיקה כדי להוציא דבר מה. "את יודעת", אמרה השכנה כשהיא מצביעה על תמונתו של הרבי שליט"א מלך המשיח שבצבצה מן התיק, "מאז שהלכתם, הוא כבר לא מגיע לכאן".

הרבנית בורנשטיין קפאה על מקומה. לאחר שניות מעטות היא התעשתה. "מה אמרת?" היא שאלה רק כדי לוודא שהיא אכן שמעה טוב. לאחר שהשכנה שבה ואמרה כך, ניסתה הרבנית לברר שמא היא מתבלבלת עם הרב גרשון מענדל גרליק, רבה של מילאנו, שהגיע רבות לבית חב"ד, אמרה הגויה שהיא יודעת מי זה הרב גרליק, אך היא לא מתכוונת אליו. היא מתכוונת לרבי שליט"א מלך המשיח.

(מפי הרב זמרוני זעליג שי ציק, ששמע מהרב בורנשטיין)

דרך המלך המשיח

הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי

מספר הרב יוסף יצחק שיי ווילשאנסקי, ראש ישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש בעיה"ק צפת:

ישבתי באחד הימים בבית הכנסת, כשלבית הכנסת נכנס יהודי, חסיד פולין. כשהוא

עבר לידי, הוא ראה שעל השולחן מולי מונח הספר 'תפילין של ימות המשיח', שעל כריכתו מתנוססת תמונתו של הרבי שליט"א מלך המשיח.

הוא הביט בחוזקה בתמונתו של הרבי שליט"א מלך המשיח שהופיעה על הספר, ואז אמר לי: "זה שאני חי היום, זה רק בזכות הרבי שליט"א מלך המשיח!", כשהתעניינתי מה הסיפור, הוא סיפר לי כך: "למחייתי אני עובד כשוחט" הוא אמר, "פעמים רבות אני נוסע למדינות אמריקה הלטינית, יחד עם קבוצה של שוחטים, ושם אנו עובדים מספר חודשים בשחיטה.

באחת הפעמים, אחרי שסיימנו את עבודת השחיטה והתכוננו לחזור לארץ, התברר שאין מקום לכולם בהסעה חזור, ואחד מהשוחטים

יאלץ לנסוע לבדו, במונית, לשדה התעופה. אני התנדבתי, ואכן, עליתי על מונית והתחלנו לנסוע לכיוון השדה.

במהלך הנסיעה התבוננתי בנופי הדרך שנשקפו מבעד לחלון. מכיוון שהכרתי את הדרך לשדה מנסיעותי הקודמות, שמת לי לב באמצע הדרך, שהנהג כלל לא נוסע לכיוון שדה התעופה...

התחלתי לחשוש.

באותה מדינה ישנם מקרי חטיפה רבים, בעיקר של תיירים. אותם חוטפים בטוחים שלכל התיירים יש כסף רב, ולכן הם חוטפים אותם ודורשים מהמשפחה דמי כופר.

כל גופי החל לרעוד. לא ידעתי מה לעשות. לפתע עלתה בראשי מחשבה לקפוץ מהרכב הנוסע, אך ניסיון קל לפתוח את הדלת הבהיר לי שהיא נעולה...

לפתע, כמו משום מקום, אני רואה מול עיני את דמותו של הרבי שליטי"א מלך המשיח, מצביע אל עבר התיק שהיה מונח לידי.

בתחילה לא הבנתי מה הכוונה, אך עד מהרה נזכרתי: הרי סכיני השחיטה שלי נמצאים בתוך התיק!

שלפתי את הסכין שהייתה הגדולה ביותר מבין כל הסכינים, והצמדתי אותה לצווארו של הנהג, ובכדי שיבין שכוונתי רציניות, אף ביצעתי חיתוך קל, ממש שריטה קטנה, בצווארו.

הנהג אכן חשש, ועצר את הרכב. הוריתי לו לעצור את הרכב בצד

לפקוח את העיניים

הדרך, ולצאת מהרכב. לאחר מכן, התיישבתי בעצמי במושב הנהג, ופתחתי בנסיעה.

כבר בצומת הקרובה שמת לי לב, שאני לא מכיר כלל את כיוון הנסיעה, וליתר דיוק, אני גם כלל לא יודע איפה אני נמצא...

ואז, בדיוק כמו מקודם, ראיתי לנגד עיני את הרבי שליט"א מלך המשיח מצביע לי על כיוון מסוים, כמו מורה לי לנסוע לשם!

כמובן שעשיתי כפי שהורה לי הרבי שליט"א מלך המשיח, וכך, בכל הצמתים הבאים במהלך הדרך, ראיתי שוב את הרבי שליט"א מלך המשיח עומד בצומת, ומורה לי את הדרך.

"וכך" סיים היהודי את סיפורו המדהים, "בזכות הנס הגדול שעשה לי הרבי שליט"א מלך המשיח, הגעתי לארץ הקודש בשלום, והנה אני עומד עכשיו מול עיניך".

(מפי הרב ווילשאנסקי)

אתה בריא! אתה בריא!

ר' אלכס ארי' גרנובסקי, א' מאנ"ש בעיה"ק צפת, מספר:

לקראת סוף שנות הנו"ן חליתי במחלה קשה ביותר, והייתי מאושפז במשך שבועות ארוכים בבית הרפואה 'זיו' בצפת, כשאני מורדם ומונשם, הרופאים טענו אז באוזני כל מי שהיה מוכן לשמוע, כי אני לא ישרוד את המחלה הזו, ותוך שבועות ספורים אשיב את נשמתی לבוראה.

לאחר מספר שבועות התעוררתי מתרדמתי. מצב בריאותי עדיין הי' בכי רע, ולא יכולתי להניע איבר. הרופאים הקפידו להשמיע באוזני תחזיות פסימיות בכל הקשור למצב בריאותי.

לאחר כיומיים בהם הייתי בעירנות מלאה, שמעתי לפתע דפיקות בדלת חדרי. האח שנכח בחדר באותו זמן ניגש אל הדלת ופתח אותה, והנה אל החדר נכנס לא אחר מאשר הרבי שליט"א מלך המשיח בכבודו ובעצמו!

הרבי שליט"א מלך המשיח ניגש אל מיטתי, והחל לומר לי: **"אתה בריא! אתה בריא!"**, כך אמר לי הרבי שליט"א מלך המשיח מספר פעמים, ולאחר מכן הסתובב, ויצא מן החדר.

מיותר לציין, שכבר למחרת התחלתי להבריא באופן פלאי, עד כי

הרופאים הביטו במחזה בהתפעמות.

עד כדי כך בריאותי השתפרה, שהרב ברוך מנחם מענדל קומער, שהי מגיע אז מידי יום כדי להניח איתי תפילין, השאיר לי תפילין כאשר התחלתי להחלים, ואני התחלתי להניח לבד, מבלי עזרה משום אדם.

אחד הרופאים, שהי מתנגד קשות ליהדות, התרגש כל כך למראה הנס המופלא שחולל הרבי שליט"א מלך המשיח, עד שהחל להגיע לחדרי, ולהניח מידי יום את התפילין שהשאיר לי הרב קומער!

(״וראיתם אותו״ ח״ב)

מה עצר את המחבל?

הרב בועז קאלי

"לפני מספר שנים", מספר הרב בועז שי קאלי, שליח הרבי שליט"א מלך המשיח להפצת שבע מצוות בני נח, "פגשתי את

ר' רמי לוי, מנהל אולם האירועים "הינומא" שבצפון ארץ הקודש. תוך כדי שיחתנו, פלט לי לפי תומו: "אתה חסיד חב"ד, נכון? בא אני יספר לך סיפור שקרה לי עם הרבי שליט"א מלך המשיח" והנה מה שהוא סיפר:

בזמן ממלחמת "שלום הגליל" שירת רמי בצבא בעומק לבנון.

באחד הימים הראשונים של המלחמה יצאו רמי וחיילי פלוגתו לפעילות מבצעית באיזור ערבי עויין. באמצע אחת המשימות הבטחוניות נתקלו החיילים בכח של מחבלים, שפתח לעברם באש.

באותם רגעים התחוללה מהומה לא קטנה, ורמי לא שם לב לכך שפלוגתו נסוגה לאחור, והוא נותר, למעשה, מכותר לבדו ע"י קבוצת

מחבלים צמאי דם.

תוך כדי חילופי הירי נפצע רמי בבטנו וברגלו, והוא נפל על הקרקע מתבוסס בדמו. לפתע הוא שם לב, לחרדתו, כי אחד המחבלים מתקרב אליו במהירות. הוא ניסה לגונן על נשקו האישי מפני המחבל, אך הלה חטף לו אותו, ומסיבה לא מובנת לא ירה בו, אלא הסתובב ונמלט מהמקום בריצה.

רק שעות לאחר מכן, הצליחו החיילים להגיע אל רמי הפצוע ולפנות אותו לקבלת טיפול רפואי.

מיד לאחר שהתאושש מהפציעה, נלקח רמי לחקירה. "כל הסיפור הזה לא מובן לנו" אמרו לו החוקרים, "כיצד יתכן הדבר שהנשק האישי שלך נלקח ע"י המחבלים, ואילו בך הם לא פגעו? מוכרחים לומר, אם כן, שאתה שיתפת פעולה עם המחבלים!", טענו.

כמה שניסה להצטדק ולהסביר להם כי הדבר נותר אף בשבילו כחידה בלתי פתורה, לא הסכימו החוקרים לקבל את הסבריו. הסיפור היה נראה להם מוזר עד אימה.

יתכן כי לעולם לא היה יודע מה באמת עמד מאחורי הסיפור, אלא שבמקביל לאירוע זה, אירע מאורע מפליא אחר.

אביו של רמי, העובד כטבח לפרנסתו, חש באחד מימי המלחמה הראשונים שלא בטוב ונאלץ לשוב מוקדם לביתו.

מזה מספר שנים שהוא שומר על קשר עם חסידי חב"ד, ובמטבח

הבית הוא אף מחזיק תמונה גדולה של הרבי שליט"א מלך המשיח.

"מה קרה לך היום?" התפלאה אשתו למראהו, "למה חזרת מהעבודה מוקדם?", הוא השיב כי לא חש בטוב, ופנה אל חדר השינה על מנת להתאושש.

כשהתעורר, הא לא ידע את נפשו מרוב הלם. בחלומו הוא ראה את הרבי שליט"א מלך המשיח, עומד ומציל את בנו, רמי, מאלו שרצו לשוחטו חלילה. "אל תדאג" אמר לו הרבי שליט"א מלך המשיח בחלום, "אני מציל אותך"...

מספר ימים לאחר מכן נתפס המחבל שגנב את נשקו של רמי. כששמע על כך רמי, הוא הרגיש שהוא מוכרח לפגוש אותו, "אני מוכרח לדעת למה הוא לא ירה בי", אמר למפקדיו, ואלה אישרו את המפגש.

"תגיד לי" פנה רמי למחבל כאשר נפגש עימו, "למה לא ירית בי ברגע שחטפת ממני את נשקי האישי?", המחבל הביט בו בפליאה, "מה הפירוש למה?" שאל כלא מבין, "הרי הרבי שלכם עמד לידי, ובכח מנע ממני להפנות אליך את הנשק ולירות, מה יכולתי לעשות?"...

(שיחת הגאולה גיליון 824)

הבעל שם טוב של דורינו

מאות אלפי יהודים נוהגים לפקוד מזמן לזמן את קברי הצדיקים בארץ הקודש. במיוחד בשבילם הקימו מספר תמימים הלומדים בישיבת חב"ד בצפת את 'בית משיח בהילולת הצדיקים', אשר באמצעותו הם מקשרים רבבות יהודים לרבי שליט"א מלך המשיח.

בין הפעילויות שם הם כותבים עם יהודים לרבי שליט"א מלך המשיח, דבר הגורם להם להיחשף לעשרות ומאות סיפורי מופת.

מספר א' התמימים מישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש בעיה"ק צפת:

בהילולת רבי יונתן בן עוזיאל, הקבור בסמיכות לצפת, יצאנו לקשר את אלפי היהודים המגיעים להשתטח על ציון קברו אל הרבי שליט"א מלך המשיח.

עמדנו על הדרך המובילה אל מתחם הציון, וקראנו לכל היהודים העוברים שם לסור אל דוכן ה'אגרות קודש', ולכתוב לרבי שליט"א מלך המשיח ולהתברך מברכותיו הקדושות.

אחד האנשים אליהם פנית, החל לספר לי את הסיפור הבא:

"אני סובל ממחלה במיתרי הגרון" סיפר לי, "ניסיתי רבות לבקש את ברכותיהם של רבנים שונים, אך לשווא. יום אחד הגעתי אל רבי דוד

אבוחצירא, היושב בנהריה, וביקשתי את ברכתו. רבי דוד אמר לי שאם אני רוצה להיוושע, עלי לטוס אל ציונו הקי של הבעל שם טוב, ולהתפלל שם.

"הגעתי לציון הבעש"ט, ובעודי נושא תפילה, אני מרגיש טפיחה על שכמי. הסתובבתי - והנה אל מול עיני עומד הרבי שליט"א מלך המשיח! הבטתי בתדהמה, והרבי שליט"א מלך המשיח החל לומר לי בפרוטרוט - מבלי שאספר לו מאומה - ממה אני סובל, ומי שלח אותי להתפלל כאן, בציון הבעש"ט. לאחר מכן בירך אותי הרבי שליט"א מלך המשיח ברפואה שלימה, ואכן, מאז מצבי רק הולך ומשתפר!" סיים בהתרגשות, וניגש מיד לכתוב לרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות האגרות קודש.

(מפי בעל המעשה)

”הוא עצמו היה כאן”

הרב לחיאני בפתח בית הספר

המקום: בית הספר היהודי של חב"ד בעיר גרנובל שבצרפת.

הזמן: שלושה ימים לאחר פתיחת שנת הלימודים ה'תשע"ב.

ברגעים שכאלה, יודעים כולם,

הלחץ הוא עצום. מנהלי המוסד והצוות עושים כל אשר ביכולתם כדי לקלוט בצורה הנאותה והטובה ביותר את כל התלמידים, ולוודא שהכל יעבור ללא שום תקלות.

באותו היום נרשמה לבית הספר קבוצת תלמידים חדשה, כך שמלבד הלחץ הרגיל של קליטת ילדים, הוסיפה ללחץ העובדה כי הקבוצה הופנתה למקום ע"י המרכז היהודי בעיר. מה שגרם לא מעט ללחץ אדיר, על מנת להבטיח שהללו ימשיכו לשלוח ילדים לבית הספר החבד"י, שיזכו להתחנך על טהרת הקודש.

ובדיוק בעיתוי הזה, מתקבלת לה לפתע הודעה מהשומר: "נמצאת כאן בכניסה מפקחת מטעם משרד החינוך הצרפתי, היא הגיעה

לערוך סיור מקיף בכל בית הספר...".

רק זה היה חסר להם. בידי מפקחת זו נמצאו המפתחות לאישור או ביטול כל תקציבי המשכורות למורי בית הספר שמלמדים לימודי חול, המתקצבים בידי המדינה.

למרות מעמדה הרם, ניגשה מנהלת בית הספר, הגב' בת-שבע לחיאני, רעייתו של שליח הרבי שליט"א מלך המשיח לעיר, הרב יחיאל לחיאני, והתנצלה בפני המפקחת שהיא לא תוכל לערוך איתה את הסיור, מפאת העומס הרב בעבודות בית הספר. "תשובי בעוד שבועיים בערך" היא אמרה לה, "ואז נשמח לקבל את פניך".

רק לאחר מכן התברר עד כמה היתה גדולה הטעות. בשיחות עם אנשים בעלי נסיון המתמחים בתחום נאמר למנהלי בית הספר כי עצם הסיור לעריכת הביקורת יכול להוות עילה לעצירת כל התקציבים המועברים לבית הספר! "מי יודע אם היא עצמה לא נפגעה באופן אישי" אמרו.

הרב לחיאני מספר על מה שאירע בהמשך: "למרות כל התחזיות השחורות, הופתענו לגלות את אותה מפקחת כעבור שבועיים שוב בשערי בית הספר, כשהיא מבקשת לערוך סיור בחדר האוכל והמבנים הסמוכים אליו.

בתחילה די הופתענו, מדוע היא מוותרת מראש, עוד לפני תחילת הסיור, על ביקור בכיתות, אך תמיהה זו התבררה בהמשך.

כשהיא נכנסה אל תוך המטבח הבית-ספרי בו מוכנות הארוחות

לפקוח את העיניים

בעבור התלמידים, היא נתקלה בתמונתו של הרבי שליט"א מלך המשיח התלויה על הקיר.

היא בחרה לפנות למר גיוס, הטבח הלא-יהודי העובד במקום, ושאלה אותו: "מה התמונה הזאת עושה כאן?".

"התמונה הזו" השיב לה גיוס, "אם היא לא היתה כאן, אני לא הייתי כאן". למראה מבטה התמה, סיפר: "לפני כחמש שנים, שיפצו כאן את מבנה החדר אוכל, והמנהל שלח אותי להביא משהו מאחד המבנים.

בסוף המדרגות שבאותו מבנה, ישנו בור ענק של כמה מטרים. אני לא שמתי לב לאותו בור, וירדתי לתומי במדרגות. עוד שניה וכבר נפלתי לתוך אותו בור, אלא שהרגשתי לפתע זוג עיניים הננעצות בי מאחורה.

הסתובבתי, וראיתי את התמונה הזו על הקיר. הרגשתי כאילו העיניים עוצרות אותי מלהמשיך. באותו רגע הבחנתי בבור הגדול אליו כמעט ונפלתי, והבנתי שניצלתי עכשיו בנס גלוי.

חזרתי למשרד המנהל, והודעתי לו חד משמעית: אם אתה רוצה שאני ימשיך לעבוד כאן, אתה מעביר את התמונה הזו למטבח, היכן שאני נמצא כל היום...".

המפקחת שמעה את סיפורו המפעים, והגיבה: "כן, הוא באמת אדם נחמד".

"מה?! שאלה הגב' לחיאני בפליאה גלויה "מאיפה את מכירה אותנו?"

הרי זהו הרבי שליט"א מלך המשיח!".

"מה הפירוש מאיפה אני מכירה?" עכשיו היה תורה של המפקחת לתמוה, "הרי לפני שבועיים הוא עשה לי כאן סיור בכל הכיתות והסביר לי מאוד יפה על בית הספר ועל פעולותיו, הסיור היה ממש נחמד" אמרה.

ברגע הראשון לא ידעה הגב' בת-שבע לחיאני כיצד לעכל את המשפט, "את בטוחה שזה היה הוא? מאה אחוז? הוא בכלל נמצא בניו יורק..." , שאלה.

"יכול להיות שכעת הוא בניו יורק" השיבה המפקחת, "אך לפני שבועיים הוא עצמו, ולא אחר, ערך לי כאן בבית הספר את הסיור".

כשסיימו את הסיור במבנה חדר האוכל, אישרה המפקחת באופן מיידית את התקציב. לא זו בלבד שהיא אישרה, אלא שהיא אף עמדה על כך שמוכרחים להגדילו באופן משמעותי לטובת הלימודים בבית הספר.

רק כשיצאה המפקחת מבית הספר, הרשו לעצמם בני הזוג לחיאני להיכנס לאחת הכיתות ולפרוץ בבכי של שמחה והקלה, על הנס הגדול שעשה הרבי שליט"א מלך המשיח.

(שיחת הגאולה גיליון 882)

מהפך החנוכה

מבצע חנוכה

זה קורה מידי שנה. עם הגיע ימי החנוכה פושטים אלפי חסידי חב"ד על הרחובות והבתים, על מנת להאיר את הניצוץ היהודי בלבבות עם ישראל, בכל מקום שהם.

מסביב לעולם מגיעים

שלוחי הרבי שליט"א מלך המשיח לכל מקום בו נמצאים יהודים. בדרך כלל גורר עימו המפגש החמים הוספה בתורה ובמצוות: הצטרפות לשיעורי תורה, הדלקת נרות שבת קודש או הנחת תפילין. קשה לאמוד את ההשפעה העצומה שיש למפגשים שכאלה על הנשמה היהודית המתעוררת.

גם בישיבת 'דעת' שברחובות יוצאים מידי שנה תלמידי ואברכי הישיבה לפעילות בימי החנוכה. העובדה שהישיבה מתבססת על תלמידים המוגדרים כ"חוזרים בתשובה" רק מוסיפה חיות מיוחדת לפעילות המתבצעת על ידי כל אחד הלומד בישיבה.

במשך מספר שנים נהגו קבוצת אברכים מהישיבה לצאת לפעילות

באיזורי ה'בילויים' של תל אביב רבתי. בין המסעדות ומקומות האכילה השונים, ניתן לפגוש בצמאון הגובר של עם ישראל למעט תורה ומצוות.

דווקא שם, במקום הנחשב לאחד הנמוכים מבחינת שמירת הדת, ניתן לחוש בנשמה היהודית המתעוררת במלוא עוצמתה.

את הסיפור הבא, שמעו האברכים הפעילים בפעילות שהקיימו בחג החנוכה ה'תשס"ז.

מספר ר' ערן ברשלוס, מתלמידי הישיבה :

באותה שנה יצאנו יחד ארבעה אברכים : ר' דותן קוראתי, ר' מענדי ערד, ר' אופיר סמימי ואנוכי. כמובן שלקחנו איתנו דגל משיח גדול, איתנו עברנו ממוקום למוקום, כאשר בכל חנות ומסעדה אליה אנחנו מגיעים, אנו מדליקים נרות חנוכה ומבשרים לכולם את בשורת הגאולה של הרבי שליט"א מלך המשיח.

אט אט התאחרה לה השעה, עד שבאחת החנויות אליה הגענו כבר החלו להרים את הכיסאות והקונים עזבו את המקום. בזווית עינינו שמנו לב שאחת המלצריות יושבת בפינת המסעדה, כשהיא ממררת בבכי. לא רצינו להפריע להם בעבודתם, ודילגנו על המקום.

למחרת הקדמנו להגיע, ומיד כשנכנסו שמנו לב לאחת המלצריות, שלאחר זמן מה התברר לנו ששמה מירב, ממהרת לעברינו, כשהיא נראית נסערת במיוחד.

"אתם חייבים לשמוע מה קרה ליי" אמרה בהתרגשות, "במשך תקופה

ארוכה אני מרגישה מבולבלת, וכאשר ראיתי אתכם אתמול מרחוק, שמחתי על כך; אך מה רבה הייתה אכזבתי כאשר עברתם על פנינו ולא נכנסתם למסעדה, חשתי צער ודיכאון גדול. הייתי שבורה לגמרי, אך אי הנעימות עצרה אותי מלרוץ אחריכם ולשאול לעצתכם.

יצאתי מן המסעדה וניגשתי אל חנות המכולת ברחוב הסמוך כדי לרכוש לעצמי איזה דבר מאכל.

פתאום הרגשתי צורך עז להסתובב לאחור. הסתובבתי, והנה רואות עיני, לא פחות ולא יותר, את הרבי שליט"א מלך המשיח! קשה לי להסביר את אשר ראו עיני ואת הרגשתי למראה פניו המאירות. הרגשתי בפירוש איך נשמתי מתעוררת" אמרה בהתרגשות.

שנתיים לאחר מכן, הגענו שוב לאותה מסעדה, אך לא פגשנו את אותה מלצרית. ביקשנו מהעובדים שם את מספר הטלפון שלה, וכששמעה מירב במה מדובר, היא התרגשה במיוחד: "הדבר שהכי נחרט אצלי מהביקור שלכם" אמרה לנו באותה שיחת טלפון, "היה אותו דגל משיח שליווה אתכם, מה שעורר אצלי את הרצון העז לפגוש בכם באותו יום".

"כיום", המשיכה, "אני עדיין לא מגדירה את עצמי כחב"דניקית, אבל במסגרת עבודתי אני מופיעה בפני נשים רבות ומספרת להם על מה שהוביל אותי לחזור בתשובה".

(שיחת הגאולה גיליון 732)

התגלות במימד אישי

ר' צבי קוכמן

"את ר' צבי קוכמן אני מכיר זה שנים רבות", מתחיל הרב אבנר שלוש, משלוחי הרבי שליט"א מלך המשיח ליישוב אלפי מנשה שבמערב השומרון, "אנחנו מתפללים יחד בבית הכנסת המרכזי ביישוב.

במהלך אחת השיחות בינינו סיפר לי לא אחת על היחס המיוחד שהוא חש כלפי הרבי שליט"א מלך המשיח, למרות שהוא אינו מגדיר את עצמו באופן רשמי כחב"דניק. באחת הפעמים שחזר צבי מנסיעה לחו"ל, בזמן שחזרנו מבית הכנסת, מלווים בכמה חבר'ה, לאחר תפילת ערבית בליל שבת קודש, זכינו לשמוע מצבי סיפור מפעים שאירע לו עם הרבי שליט"א מלך המשיח:

כחודש קודם לכן, עמד ר' צבי לנסוע לעיר בודפשט שבהונגריה. יום הטיסה נקבע לראש חודש אייר ה'תשע"א, כאשר, כמנהגו, הוא הגיע קודם הטיסה למתחם חב"ד בשדה התעופה, שם, בחלק הפנימי, נמצא חדרון קטן בוא הוא נוהג להתפלל כאשר זמן הטיסה הוא מוקדם בבוקר.

באם נותר לו זמן, נוהג היה ר' צבי לצפות במסך הווידאו הגדול המוצב במקום, בו מוקרנים ללא הרף מראות קודש מהרבי שליט"א מלך המשיח, רגעים שליוו אותו במשך שעות רבות גם לאחר מכן.

גם לקראת הטיסה הנוכחית התכוון ר' צבי להספיק להתפלל שם את תפילת שחרית לפני העליה למטוס. להערכתו, היה לו עדיין זמן רב עד לטיסה ועל כן החל להתארגן בנחת לתפילה.

רק לקראת סוף אמירת ה'הלל', הבחין צבי שהוא כנראה לא עמד נכונה את הזמן העומד לרשותו, וכי עליו להזדרז ביותר כדי להספיק להתפלל את תפילת 'מוסף' ולהגיע אל המטוס לפני שהוא סוגר את דלתותיו.

בזריזות גדולה הוא סיים הורדת התפילין על מנת להתחיל ולהתפלל את תפילת 'מוסף', כשהלחץ מתחיל לתת בו את אותותיו. הוא נטל את הסידור, והחל מדפדף במהירות על מנת למצוא את מיקומה של התפילה, אלא שמשום מה, הוא לא הצליח להגיע אל העמוד בו היא נמצאת.

ר' צבי החל לדפדף בעצבנות, כשהוא מהרהר בינו לבין עצמו "זה הדבר היחיד שחסר לי עכשיו...", אך הדפדוף העצבני לא הועיל. התפילה כאילו נמחקה מהסידור, הוא לא מצא לה זכר.

אמנם לא היה זה הסידור הרגיל בו הוא מתפלל בדרך כלל מידי יום, אלא סידור מיוחד עם תפילות לכל ימות השנה אותו הוא לוקח עימו לטיסותיו, אך בכל אופן הוא לא הצליח להבין מדוע הוא לא מוצא את התפילה בדיוק כעת, כאשר מבט חטוף בשעון מבהיר לו שהוא

חייב לרוץ לטיסה אם הוא לא רוצה לפספס את הנסיעה החשובה.

ואז, כאילו משום מקום, הוא שומע את קולו של הרבי שליט"א מלך המשיח אומר באידיש: "מי שצריך להתפלל מוסף, זה נמצא בעמוד 461".... לשבריר שניה קפא ר' צבי על עומדו. מבט חטוף על החדר הבהיר לו שאין אף אדם מלבדו שנוכח בחדר, אך הידיעה שעליו לרוץ כעת כדי להספיק את הטיסה גרמה לו להתעשת. "כעת זה לא הזמן להבין בדיוק מה קרה כאן" אמר לעצמו.

במהירות הוא דפדף לעמוד 461, שם הוא מצא כמובן את תפילת מוסף, ולאחר שסיים להתפלל עשה את דרכו בריצה לשער העליה למטוס, שהוא מספיק להגיע ברגעים האחרונים שלפני סגירת הדלתות.

רק לאחר שהניח את חפציו במקומם והתיישב, יכול היה להרשות לעצמו לשחזר את רגעי הלחץ - עד לנס המדהים מהרבי שליט"א מלך המשיח.

(שיחת הגאולה גיליון 851)

התגלות פרטית בבית הרפואה

"הכל החל מכאב באוזניים" מספר ר' עזרא עזריה משכונת כפר גנים בפתח תקווה, "באמצע שנת ה'תשע"א התלונן בנה של בת דודתי, יאיר משה, על כאבים חדים באוזנו. התברר כי הוא סובל מדלקת חריפה באוזן, ואימו, מרת רבקה, לקחה אותו לטיפול שיגרתי בבית הרפואה, ובסיומו השתחרר יאיר הביתה.

ה'סיפור' הרציני החל לאחר יומיים, כאשר איבד יאיר את הכרתו. בדיקת C.T גילתה כי הדלקת הסתבכה, ונוצר 'אבצס' מוחי; כלומר, נפיחות מוגלתית באיזור המוח.

יאיר הועבר באופן מיידי למחלקת טיפול נמרץ בבית הרפואה 'הדסה עין כרם' בירושלים, שם הוא החל לקבל כמויות גדולות של אנטיביוטיקה ישירות לווריד. מצב זה נמשך כחודש וחצי, כשבחסדי ה' מצבו הלוך ומשתפר.

הקושי העיקרי בטיפול ביאיר היה החיפוש המתמיד אחר וריד חדש בכל פעם שהיו צריכים לחבר את האינפוזיה. לנוכח זאת החליטו הרופאים להחדיר לווריד צינור קבוע שיתחבר לעורק הראשי, מה שימנע את החיפוש אחר וריד בכל פעם מחדש. אלא שהחדרה שכזו

הכריחה לערוך ניתוח בהרדמה מלאה.

בת דודתי היתה שבורה מהמצב. הרגע שגרם לה לשבר הגדול ביותר היה הרגע בו נלקח יאיר לחדר הניתוח, ובת דודתי הרגישה שהיא כבר לא מסוגלת לעמוד בזה.

לפתע ניגשה אליה אישה חרדית, שבנה אושפז יום קודם לכן באותה מחלקה של בנה, והציעה לה את עזרתה. "אולי תכתבי לרבי שליט"א מלך המשיח", אמרה לה, ואף הציעה לה לכתוב במקומה, "רק תתני לי את שמך ואת שמו של בנד".

בת דודתי מסה לה את השמות לברכה, ורצה לכיוון המעלית אליה הובל בנה. במשך כל הניתוח היתה רבקה במתח רב, עד שיצאה אחת האחיות ובישרה לה כי הניתוח הסתיים, וכי הוא עבר בהצלחה מרובה ב"ה והוא מובל כעת לחדר התאוששות לאחר הניתוח. "שם תוכלי להיות ליד יאיר משה עד שיתעורר" אמרה לה האחיות, "אגב, אל תתרגשי אם בשלבי ההתעוררות הוא ידבר דברים מוזרים", הוסיפה, "התופעה ידועה. הרדמה נעשית אצל ילדים בשיטה שונה ובחומר הרדמה שונה מאשר אצל מבוגרים".

לאחר כשעתיים התעורר יאיר משה, ואכן החל לדבר כל מיני דיבורים מצחיקים. "אמא", שאל כשהוא מצביע על אמצע מצחה, "יש לך עין שלישית?"... וגם: "את האחיות שהכנסת אותי לניתוח?", הפנה שאלה אל האחיות שנכחה בחדר, "אז למה הזדקנת כל כך?". האחיות, שהתריעה מראש על התופעה הזו, חייכה, ואל החיוך הצטרפה גם האמא.

ואז, לפתע, הרים יאיר משה את ידו והחל לנופף לשלום, לעבר מישהו בלתי נראה. אימו הביטה לכל עבר, אך לא ראתה אף אדם באיזור מלבדה ומלבד האחות.

"אמא, למה את לא נותנת כבוד לרבי שליט"א מלך המשיח?!" שאל אותה יאיר משה בתמיהה, "הוא אמר שתהיה לי רפואה שלימה! למה את לא עושה לו שלום?" רבקה נאנחה, "עוד אחד מספחי ההתאוששות", חשבה בליבה.

כשבוע לאחר מכן כבר שוחרר יאיר משה לביתו, ב"ה. כעת החלו לפרוק יחדיו את חוויותיהם מן השבועיים האחרונים. "אתה זוכר ששאלת אותי בחדר ההתאוששות אם יש לי שלוש עיניים?" שאלה אותו האם, "וששאלת את האחות למה היא כל כך זקנה?".

יאיר משה היה מופתע לחלוטין. הוא כלל לא זכר שאמר דברים מוזרים שכאלה. "מה שאני כן זוכר, באופן הכי ברור" אמר, "זה שלפתע ראיתי את הרבי שליט"א מלך המשיח! הוא עמד לידי, ואמר לי בקול מרגיע: **"יהיה לך רפואה שלימה, רפואת הנפש ורפואת הגוף"**. כשהרבי שליט"א מלך המשיח עמד ללכת, נופפתי לו בידי לשלום. מה שלא הבנתי הוא" אמר יאיר משה בפליאה, "למה את לא הגבת לביקורו של הרבי שליט"א מלך המשיח?!"

חלפו כמה ימים, ואחיו של יאיר משה, נדב, הגיע מהישיבה על מנת לבקרו. השניים החלו לשוחח, כשלפתע זרק יאיר משה לעברו של אחיו: "אתה יודע, הרבי שליט"א מלך המשיח הגיע לבקר אותי". נדב הביט בו במבט מוזר, אך יאיר משה המשיך: "כן, עם המעיל

השחור והכובע שלו, כזה...” בשלב זה לקח יאיר משה את כובעו של נדב, וקימט את שוליו הקדמיים כלפי מטה, כשהוא יוצר את הצורה הטיפוסית הידועה של כובעו של הרבי שליט”א מלך המשיח. ”הרבי שליט”א מלך המשיח גם אמר לי ”יהיה לך רפואה שלימה, רפואת הנפש ורפואת הגוף”, ואז הוא יצא מהחדר”, הוסיף יאיר משה.

לשאלה במה זכה דווקא יאיר משה לראות בעיני בשר את הרבי שליט”א מלך המשיח, משיבה האם: ”מי יודע, אולי בזכות אותה אישה חב”דניקית שביקשה בעבורו ברכה מהרבי שליט”א מלך המשיח, ואולי בזכות זה שבעלי למד בצעירותו במוסד חינוכי של חב”ד”.

(שיחת הגאולה גיליון 919)

לילה בתחנת האוטובוס הנידחת

בית חב"ד קאסול

מספר הת'
שניאור זלמן
פוגאטש, שהיה
בעת המעשה
בשליחותו של
הרבי שליט"א
מלך המשיח

בבית חב"ד בעיר קאסול שבהודו: אחד מהכללים הבלתי כתובים של המטיילות בהודו הוא, שלעולם לא עולים על אוטובוס לבד, ובוודאי שלא בשעות הערב והלילה.

לצערינו, במדינה שכזו, על בערותם ואמונותיהם הטפלות של הגרים בה, כבר אירעו מקרים מצערים בעבר, אשר המחישו את גודל הסכנה הטמונה במעשה שכזה.

זה היה הרקע לסיפורה של המטיילת הצעירה שנכנסה באותו ערב לבית חב"ד בקאסול, כשהיא נראית נרגשת ומפוחדת.

"אתם לא תאמינו" היא אמרה בהתרגשות ניכרת לכל מי שישב שם,

"אל תשאלו מה עבר עלי בלילה האחרון: במסלול טיולי תכננתי להגיע לקאסול, אלא שמהמקום הקודם בו טיילתי אין אוטובוס ישיר לקאסול, אלא צריך להחליף אוטובוס באחת העיירות הנידחות שעל אם הדרך.

ירדתי מהאוטובוס הראשון בסביבות השעה 8:00 בערב, שעה וחצי לפני המועד בו עתיד היה האוטובוס הבא להגיע, עתיד אמרתי, מכיוון שבהודו, כמו בהודו, שום דבר לא מתוכנן מראש, ומאיזו שהיא סיבה האוטובוס לא הגיע, אין לי מושג למה.

כך מצאתי את עצמי מתכוננת להעביר את הלילה באותה תחנת אוטובוס נידחת, זאת משום שלא היה באיזור אכסניה ראויה לשמה בה אוכל לנוח עד לשעות הבוקר המוקדמות, אז היה אמור להגיע האוטובוס הבא.

התחלתי להתבונן סביב, הרי זה המקום בו אני עתידה לשהות בשעות הקרובות, ולחרדתי ראיתי שני טיפוסים מפוקפקים שהולכים ומתקרבים לכיוון תחנת האוטובוס. מאחר ולא אמור היה להגיע שום אוטובוס למקום בשעות הקרובות, הסקתי מיד שכוונתם אינה תמימה...

הם נכנסו לתחנה והתיישבו, כאילו בתמימות, בשני קצוות הספסל, מימיני ומשמאלי, כשבכל כמה דקות הם מתחילים לצמצם את הרוח...

בשלב זה כבר לא ראיתי שיש לי מה לעשות. האיזור כולו שומם, ולי אין כל כך לאן ללכת. בלית ברירה פניתי בקריאה מעומק לבבי

לבורא עולמים: "אתה היחיד שרואה אותי עכשיו, במצוקתי; אנא ממך, עזור לי!".

לא חלפו שניות ספורות, ולתחנה נכנס לפתע אדם מבוגר, בעל זקן לבן, שהתיישב אף הוא בתחנה.

כלל ידוע אצל ההודים המקומיים הוא הכבוד לאנשים מבוגרים, ולכן התיישבו שני הטיפוסים בחוסר מעש, כשהם עוצרים את התקרבותם.

נשמתי לרווחה, אך לא ידעתי כמה זמן יישאר הזקן בתחנה, ויגן עלי.

כנראה שגם הם התלבטו בדיוק באותה שאלה, אך מזווית אחרת... לאחר שחלפו כעשרים דקות ארוכות ולא היה נראה שאותו אדם מבוגר מתכנן לעזוב את התחנה, הם קמו ממקומם ועזבו את התחנה.

הזקן נשאר לשבת במקום לאורך כל הלילה, עד ש – כעבור מספר שעות – הגיע האוטובוס המוליך לקאסול, ואני עליתי עליו.

אחרי שהתיישבתי במקומי, הבטתי מהחלון לראות האם גם הוא עולה אחרי על האוטובוס, ונוכחתי לראות אותו קם ממקומו והלך לדרכו" סיימה המטיילת את סיפורה המפעים.

הסיפור, שסופר זה עתה, השאיר את כל הנוכחים בבית חב"ד בהלם, אלא שאז התברר שהסיפור עוד לא נגמר...

"מי זה?! שאלה לפתע המטיילת כשהיא מצביעה על תמונתו של הרבי שליט"א מלך המשיח שהתנוססה על הקיר בבית חב"ד, "הרי אני ראיתי אותו! אולי הוא הרב של הודו או משהו כזה? זה האיש

המבוגר שהיה איתי בלילה בתחנה!".

בבית חב"ד מיהרו להשיב: "אכן, זה הרב של הודו, אך לא רק של הודו; זה הרבי של כל העולם"....

(שיחת הגאולה גיליון 830)

מנחם ציון

טנק מבצעים בפעולה

מידי שבוע יוצאים בחורי הישיבה בקווינס למבצעים ברחבי העיר ניו יורק. הם מגיעים למאות יהודים, ומספרים להם על בשורת הגאולה

של הרבי שליט"א מלך המשיח, ועל הגאולה הקרובה.

בחג החנוכה החליטו קבוצת בחורים שיצאה לאחד משכונות רובע קווינס להשכיר 'טנק מבצעים', כדי להספיק 'לתפוס' כמה שיותר יהודים. את ה'טנק' הם עיטרו בשלטי ענק על בשורת הגאולה וזהות הגואל, וכמובן - תמונה גדולה של הרבי שליט"א מלך המשיח.

באמצע ה'מבצעים', ניגשה אליהם יהודיה מבוגרת, והתעניינה מי הוא האיש שבתמונה. הבחורים החלו להסביר לה מיהו הרבי, ושהוא מלך המשיח, וחי וקיים כפשוטו ממש. בתגובה, סיפרה להם האישה סיפור מעניין: לפני זמן מה נפטר בעלה, דבר שגרם לה להיכנס למעין דיכאון.

באחד מימי הישבעה, ישבה האישה בביתה, מהרהרת במצבה החדש, לאחר פטירתו של בעלה, כשלפתע היא שומעת דפיקות על הדלת. כשפתחה, היא ראתה שם רב הדור פנים, בעל זקן לבן. הרב נכנס אל הבית, ניחם אותה על מות בעלה, ועודד אותה.

”והוא” סיימה האישה את סיפורה, תוך שהיא מצביעה על תמונתו של הרבי שליט”א מלך המשיח, ”הוא היה הרב הזה”...

הוספה:

ההתגלות דמשיח

בכ"ה מר"חשוון ה'תשס"ז נפל דבר בישראל: הרבי שליט"א מלך המשיח התגלה לעין כל בבית משיח 770 • בעמודים שלפנינו, נשטח את מאורעות ההתגלות, ואת מימדי הפצת בשורת הגאולה שהגיעה בעקבותיו

ההתגלות

הי' זה יום רגיל.
העשרים וחמישה
לחודש מר"חשוון,
חמשת אלפים שבע
מאות ששים ושבע
לבריאה. הוא החל

תואר פני הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בצורה שגרתית כל כך, אך הוא יהי' היום לו חיכו אלפי שנים, היום שבו יתגלה הרבי שליט"א מלך המשיח לעין כל.

היומנים מאותו היום, מספרים כרגיל על התועדויות בר מצווה שנערכו ליד הארון קודש, על שלוחים שנסעו, ושלוחים שחזרו. יום שיגרתי של כינוס השלוחים.

אבל אז, לפני תפילת מנחה, זה קרה.

בשעה 10:3, נפתח השביל לכניסתו של הרבי שליט"א מלך המשיח; כשברקע שר הקהל את השירה הנצחית - יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד; בין מאות ואלפי התמימים ואנ"ש שעמדו שם, היי גם התי' ליאור בן שבו. הוא עמד עם טלפון סלולרי, וצילם את שביל המלוכה, ואת אמונתם הלוהטת של החסידים.

לאחר התפילה, הלך התי' ליאור בן שבו למבצעים ברובע מנהטן, ובמהלכם, דיבר עם א' המקורבים שלו על חייו הנצחיים של הרבי שליט"א מלך המשיח, וסיפר לו על ה"שביל" שעושים החסידים כאשר נכנס הרבי שליט"א מלך המשיח לתפילה. כדוגמא, שלף את הפלאפון, והראה לו איך אלפי חסידים עומדים בצידי השביל, כשהם מאמינים באמונה שלימה שהרבי שליט"א מלך המשיח נכנס ומתפלל עם הקהל.

תוך כדי שהם צופים בווידאו, פלט המקורב "הנה, אפילו רואים אותו בווידאו", ליאור המופתע הריץ את הווידאו אחורנית, והנה, להפתעתו, הוא מגלה שאכן רואים – במטושטש אמנם, אבל רואים – את הרבי שליט"א מלך המשיח עובר בשביל המלוכה!

מיד לאחר שסיים את מסלול המבצעים שלו, מיהר ליאור לבית המקדש השלישי, בית משיח 770, וסיפר לחסידים הנרגשים על התגלית המדהימה: הרבי שליט"א מלך המשיח התגלה!

וכך מתאר א' התמימים את הרגעים הללו ביומנו: "תפילת מנחה התקיימה במועדה. בעת כניסת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לתפילה, עמד הת' ליאור יוסף בן-שבו שי' והסריט את היישוביל" בפלאפון סלולארי . . במשך הלילה, חזר הת' ליאור בן-שבו מ"מבצעים", וסיפר בהתלהבות כי בעת הפעילות היום, הראה לא' ממקורביו את הוידאו שצילם היום לפני מנחה, כשמסביר לו על אמונתנו כי הרבי שליט"א מלך המשיח חי וקיים כפשוטו ממש, ואף

הפרסום בעיתון מעריב

את מה שהוא לא ראה בשעה שהסריט - שרואים במוחש את הרבי שליט"א מלך המשיח, צועד לעבר מקומו".

מיד לאחר מכן, נשלח הסרטון לכל רחבי תבל, כשהוא מחזק אלפי אלפי יהודים באמונה השלימה בחייו הנצחיים של הרבי שליט"א מלך המשיח.

בידיעה שהופיעה באתר חדשות חב"ד "חב"ד FM" נכתב, שהמערכת כתבה לרבי שליט"א מלך המשיח לפני פרסום הסרטון באתר, וזו הייתה תשובת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באגרות קודש כרך י"ד ע' קכא :

"ובפרט שמתקרבים אנו לחדש כסלו הוא חדש הנסים וימי חנוכה גמר מלאכת המשכן ויסודו של ביהמ"ק השני, והרי ענין משכן ובית המקדש הם כמ"ש ועש[ו]ן לי מקדש ושכנתי בתוכם בתוך

בזמן הגלות".

בשבת לאחר מכן, ניתש וויכוח עז בין מתפללי בית כנסת חב"ד בנצרת עילית על הסרטון. בסוף הוויכוח הם החליטו להכניס לתוך אחד מכרכי ה'אגרות קודש' את עלון 'שיחת הגאולה', בו הופיעה הכותרת "בכ"ה מרחשוון התחילה ההתגלות", והמענה המפורש, הדהים גם אותם:

בתחילת המכתב כותב הרבי שליט"א מלך המשיח: "יה"ר מהשי"ת שאזכה ואצליח שהדברים יפעלו פעולתם. ובאמת אין נפק"מ ממי באים הדברים, וכידוע מאמר החכם קבל את האמת ממי שאמרו".

בהמשך האגרת מתייחס הרבי שליט"א מלך המשיח באופן ישיר לעלון: "בנוגע להו"ל של הבטאון. הרי כבר רמזתי וגם כתבתי בפירוש כ"פ, שלדעתי הוא מביא תועלת גדולה ביותר. ולפלא גדול ביותר מפני מה עד עתה לא נעשה לבטאון רשמי, היינו שמותר יהי' להפיצו בלי הגבלות ולא כעתון פנימי. ולאחרי ההיכירות שיש במשרדים המתאימים בטח לא יהי' בזה כל קישויים" ... (אגרות קודש כרך יו"ד ע' צז-צח)

הפרסום

כלי התקשורת בארץ ישראל ובעולם, התרגשו אף הם למראה פני קודשו של הרבי שליט"א מלך המשיח.

ממש כנבואתו של כ"ק אדמו"ר הזקן, אשר יפרסמו על ביאת משיח בעיתונים, התגייסו כל כלי התקשורת לפרסם על התגלותו של מלך

לפקוח את העיניים

המשיח - הרבי שליט"א מלך המשיח, כשכל עם ישראל מתחזק באמונה בחייו הנצחיים של הרבי שליט"א מלך המשיח.

בעיתון "מעריב", היוצא לאור בארץ הקודש, כתב העיתונאי אבישי בן חיים (מובא כאן עם השמטות קלות ומוכרחות):

ערוץ 10 מדווח על ההתגלות

"בעוד ישראל נשטפת ואוטוטו טובעת באמונה בכוחות העל-טבעיים של אורי גלר [קוסם ישראלי מפורסם. המערכת] ויורשיו, צריך להזכיר שיש מי שהיו כאן קודם ושלא צריכים

את ערוץ 2 בשביל להאמין בהתרחשויות על-טבעיות. יש מחוזות לא מעטים בישראל שבהם סיפורי נסים ונפלאות, גם אם מסוג אחר לגמרי, הם עניין יומיומי.

רק השבוע הפציע לפתע שוב הרבי מלובביץ'. באינטרנט הופץ סרטון קצר, שצולם, כך אומרים, בשבוע שעבר ונראית בו לרגע דמותו המפעימה תמיד של הרבי מלובביץ'.

ומעשה שהיה כך היה: אנשי חב"ד, אלה שמאמינים כי הרבי מלובביץ' מלך המשיח עדיין חי, נוהגים לפני התפילות לפתוח לו שביל אנושי, שתי שורות ניצבות משני הצדדים, שרים לכבוד האדמו"ר, והוא הרבי עובר באמצע לכאורה. פה ושם ניתן היה למצוא בשנים האחרונות חסידים שנשבעו כי ראו במו עיניהם את הרבי. הפעם זה מצולם:

מבין שורת העומדים ושרים צצה לפתע דמותו של הרבי פוסעת מספר צעדים ונעלמת.

רבים בחב"ד הגיבו בספקנות ואף בגיחוך: 'דמותו של הרבי הושתלה בסרטון', טענו חלקם, 'זה מישהו שרק דומה לו', אמרו אחרים. אך היו גם מי שהתעקשו: 'זה הרבי, וזו ההליכה של הרבי'."

עיתון 'הארץ' דיווח גם הוא לקוראיו על הגילוי המרעיש:

"במרכז חב"ד העולמי שבברוקלין נערכו החסידים לתפילת מנחה. כמו באירועים רבים אחרים המתקיימים היום בחצרות חרדיות, מישהו מהנוכחים צילם את ההתרחשות, שהתקיימה לפני שבועות אחדים, באמצעות טלפון נייד. כהרגלם בקודש, נדחקו עשרות מהחסידים לשני צדי האולם ופילסו במרכזו שביל, כדי לאפשר לרבי מלובביץ' לעבור ולעלות לבמה. כך עושים אנשי חב"ד כבר שנים אחדות, מתוך אמונה שהרבי ממשיך לפקוד את התפילות. אך לפתע חלה תפנית מפתיעה, ועל המסך מבזיקה דמות של קשיש נמוך, עם זקן לבן ומגבעת, שחולף במהירות בין החסידים.

"הרבי מחב"ד עובר בין האנשים", קובעת כותרת הסרט, ופורטל חב"ד (www.chabad.fm) מכריז בפסקנות: "בכ"ה במרחשוון החלה ההתגלות". "לאחר 12 שנים ארוכות בהן חשבונו שונאינו להוזים, נתקיים הנה ההוכחה החותכת ביותר, המוחצת מכולן, לחיותו של מהמשיל"ו", כתב אחד הגולשים".

גם הטלוויזיה הישראלית דיווחה על המאורע המיוחד, בערוץ 10 הופיע ידיעה במדור "היום שהיה", בו פרסמו את הסרטון המיוחד,

וכה אמר השדרן:

"אתר האינטרנט 'הגאולה' מפרסם היום תמונות שצולמו בטלפון נייד, ובהם רואים את הרבי מליובאוויטש חי וקיים. אלו תמונות שצולמו בבית המדרש של הרבי עצמו בניו יורק, בזמן התפילה, הווידאו אמנם לא ברור, אבל באמצע ניתן לראות את דמותו של הרבי עוברת, ונעלמת מיד".

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה, הקימה אתר מיוחד תחת השם "התגלות". אתר שלם אך ורק על ההתגלות, ובו ניתן לצפות בסרטון ההתגלות, ולקרוא מאמרי אקטואליי מיוחדים בקשר עם ההתגלות.

במקומות רבים החלו להקרין את הווידאו המיוחד. אי ממנהלי "בית משיח בהילולות הצדיקים" מספר, שמספר חודשים לאחר ההתגלות, הקרינו באחת ההילולות את הסרטון במשך לילה שלם, כאשר רבים מהעוברים ושבבים עמדו וצפו בוידאו, והחתזקו באמונה כי הרבי שליט"א מלך המשיח חי וקיים.

סיפור מעניין נוסף שהתרחש עם הסרטון, אירע בעיר הגאולה בת ים אשתקד, כאשר כמה תמימים חזרו מהתוועדות שנערכה בבית חב"ד בת ים, ופגשו יהודי שדיבר סרה על אמונת החסידים שהרבי שליט"א הוא המשיח, מיד שלף אחד התמימים את הסרטון, והראה לו איך שהרבי שליט"א מלך המשיח מעודד את שירת החסידים, בו ברגע השתכנע היהודי...

בכ"ה מרחשון תשס"ז החלה ההתגלות

**מאמר מיוחד בקשר עם ההתגלות בכ"ה מרחשון ה'תשס"ז. מאת
הרב זמרוני זעליג שי' ציק**

אמונה ובטחון, שהרי בשיחתו הידועה אמר הרבי שליט"א מלך המשיח, כי מקומו של מלך המשיח עד ההתגלות הוא בבית חיינו - בית רבינו שבבבל - "770" – בית משיח, הרי שזו המציאות האמיתית!

כמה מילים לתיאור העובדות. יום חמישי שעבר, כ"ה מרחשון (16.11.06), ב"770" ש-בניו יורק, מתכוננים לתפילת מנחה. על הבימה בקיר המזרחי מכינים את הסטנדר והכסא. דקות ספורות לפני השעה שלוש ורבע, הקהל מתחיל בשירת "יחי אדונינו". בתוך עשרות הת' בחורי הישיבה והמבוגרים נוצר "השביל" הידוע בו עובר הרבי שליט"א מלך המשיח לקידמת אולם בית הכנסת.

עד כאן אין חדש. עושים את זה כבר כמה שנים, שלוש פעמים ביום לפני ערבית, שחרית ומנחה. לקראת כל תפילה ותפילה, נוצר ה"שביל" מחדש, ועימו מתח פנימי הנלווה לאמונה והבטחון שאכן ברגע זה ממש הרבי שליט"א מלך המשיח נכנס לאולם, למרות שעדיין איננו יכולים לדווח לעצמנו כי אנו רואים אותו.

בטחון מלא

אמונה ובטחון, שהרי בשיחתו הידועה אמר הרבי שליט"א מלך המשיח, כי מקומו של מלך המשיח עד ההתגלות הוא בבית חיינו - בית רבינו שבבבל - "770" – בית משיח "ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני ישראל ושכינה עמהן", הרי שזו המציאות האמיתית ולנו לא נותר אלא להמשיך להתעקש ולדרוש, את התגלותו המלאה והמושלמת תיכף ומיד ממש.

מציאות שדרשה כוחות אמונה ובטחון עצומים, מכל אחד מאתנו, שהרי כבר שנים שאנו עומדים בציפיה דרוכה לקראת ההתגלות. ביום חמישי בשבוע שעבר כ"ה מרחשון, זכינו להבזק ממנה. בסרטון וידאו קצרצר שצולם על ידי אחד הת' בטלפון סלולרי, ופורסם מיד בתחילת השבוע, נראה הקהל עומד בשני צידי "השביל" כשהוא שר "יחי". המצלמה מטלטלת ואיכות הצילום אינה טובה, אך עדיין אינה מאפשרת לטעות.

המצלמה פונה שמאלה לתחילת "השביל" בחלקו המערבי של האולם, גם שם עומדים חבר'ה ומתכוונים להשתתף בתפילה. לפתע מופיע הרבי שליט"א מלך המשיח, כאילו מתוכם, לא ניתן להתבלבל, זה הוא! הוא צועד לכיוון השביל בהליכה נמרצת האופיינית לו, חוצה במספר צעדים את טווח רוחב הצילום ושוב אינו נראה. התגלות קצרצרה המותירה כל צופה ב"הלם" ראשוני.

ניתן האות

מאז פרסומו הועלה הסרטון למספר אתרים כשהוא נצפה על ידי

מאות אלפי בני אדם בארץ ובעולם. התגובה הטבעית של כל מי שאינו משוחד, הינה זעקת התפעלות אמיתית. המוח אומנם מתקשה להבין, אך הכמיהה מזה שנים לרגע ההתגלות, מזנקת ופורצת "רוצים את ההתגלות המלאה והמושלמת עכשיו ממש". משמים ניתן האות, ואפילו האמצעי. צריך להפיץ את הסרטון הקצר, ככל שיותר. צריך להבהיר גם לעצמנו, כי הרבי שליט"א מלך המשיח עומד להתגלות בכל רגע ולגאלנו גאולת עולמים תיכף ומיד ממש.

(שיחת הגאולה גליון 623)